

מדינת ישראל
 משרד הפנים
 מנהל התכנון
 הועדה על הסביבה החופית

ישיבה מס' 955

תאריך הישיבה : יום רביעי, יג' בסיון תשס"ז, 30.2007

מקום הישיבה: יפו 232

בהשתתפות:

מר שמאי אסיף – יושב ראש
 מר מיכה
 מר יהודה- מנהל מקרקעי ישראל
 גב' כרמית פרץ- משרד התיירות
 מר אבי – משרד הביטחון
 גב' עדנה
 מר כרמל
 מר גידי
 גב' איריס
 גב' רותי- רשות הטבע והגנים
 לירון- המשרד לאיכות הסביבה
 מר אודי
 מר רם
 גב' אילנה
 מר אלירז
 מר ניר מפאי

אישור פרוטוקול המליאה מיום 25.4.07

גב' אילנה :

ב-20/6 אנחנו הודענו לכם. הישיבה של חודש יוני תיערך ב-20/6, וזה יהיה במתכונת של חצי יום סיור בחוף הכרמל, וחצי נוסף של היום יהיה דיון גם בחוף הכרמל. נודיע לכם בדיוק על מקום המפגש כשנתקרב קצת יותר לאירוע. אישור פרוטוקול המליאה מ-25/4, גידי.

מר גידי :

טוב, למשרד להגנת הסביבה יש הסתייגות בנושא מספר 4, בהחלטה נכתב, : הוועדה רואה חשיבות רבה ביצירת שיתוף פעולה בין עבודת הצוות הבין משרדי ועבודת...., וזה מאה אחוז, ולשם כך יובהר צורך בהגדרת תוצרי עבודה והגדרת יחסי הגומלין. עכשיו, הגדרת תוצרי עבודה זה דבר בלתי אפשרי מבחינתנו, כי אנחנו עובדים על פי... וחוזר ותשלומים שכבר בוצעו, התוכנית היא בעיצומה, בחלק האחרון שלה, ויש בעיה בהגדרת תוצרי עבודה. אתם מבינים את הבעיה שלנו?

גב' אילנה :
כן, אבל אני חושבת שאנחנו רצינו שאתם תבהירו לנו מה הם תוצרי
העבודה, לא תגדירו לעבודה עכשיו מחדש.

מר גידי :
לא, לכן יתר המשפט הוא בסדר. יצירת שיתוף פעולה, לשם כך יובא
צורך, ז"א הנושא של הגדרת תוצרי עבודה הוא בעייתי כי אנחנו
עובדים עם חוזה עם אותם הקבלנים שלנו בעצם, זה חברות רציניות,
אתם יודעים מי הן.

גב' אילנה :
גם אם הן לא רציניות אתה אומר : כבר הגדרנו להם מה הם צריכים
לעשות.

מר גידי :
והן בתוך העבודה, והם כבר מעסיקים את המומחים, זה גם,

מר שמאי אסיף :
רגע, פה הוצגו תוצרי עבודה?

גב' אילנה :
לא, הם עדיין לא הושלמו לכן לא הוצגו. לא הוצג בעצם מה הולך
להיות התוצר, וזו הייתה הכוונה של ההחלטה,

מר שמאי אסיף :
לא הוצג מה הולך להיות התוצר, ז"א הגדרת תוצרי עבודה לא הוצג
בפנינו. ... צורך בהצגת תוצרי העבודה או בהצגת תוכנית העבודה
והגדרת יחסי הגומלין.

מר גידי :
הכוונה היא שהבלחוף לא יכולה היום להתערב בהגדרת של תוצרי
עבודה. היא יכולה להגיד, לא הבאתם להראות לנו את התוצרים, זה לא
בסדר. מבינה?

גב' אילנה :
הכוונה הייתה שיש צורך בהבהרת תוצרי עבודה, אני חושבת,

מר שמאי אסיף :
בהבהרה מה הם תוצרי עבודה. בסדר?

מר גידי :
בסדר.

מר שמאי אסיף :
בהבהרה מה הם תוצרי עבודה. טוב. יחסי הגומלין בין מי למי הייתה
הכוונה? סליחה שאני שואל.

גב' אילנה :
בין הוועדה שעושה את העבודה על המצוף ובינינו, וזה אנחנו באמת,
אנחנו קבענו שאני ונציגת המשרד לאיכות הסביבה,

מר שמאי אסיף :
 אז שיהיה כתוב, הגדרת יחסי הגומלין בין לבין. יחסי גומלין זה כללי
 מידיי.

אישור המלצת וועדת המשנה למיון תוכניות מיום 9.5.07 בדבר
אישור תוכנית 113/101/2/3, אזור המרינה, אשדוד.
תתל/12/א' - מסילת עכו-כרמיאל, גשר דוד רמז

בנוכחות:

מר אריאל טיבי
 מר איציק פרישטיין
 מר אליעזר שמיר
 מר מריס
 מר לאונרדו- צוות מתקנים עכו העתיקה
 גב' רויטל- וועדה סביבתית לות"ל

גב' אילנה :

טוב, הנושא השני זה אישור המלצות וועדת המשנה למיון תוכניות
 מיום ה-9/5, אישור תוכנית 32101/113, אזור המרינה אשדוד. ונעבור
 לנושא הראשון, אנחנו מדברים על תת"ל/12/א, מסילת עכו-כרמיאל,
 גשר דוד רמז. טוב, אנחנו יכולים להתחיל בנושא מבחינת המתכננים?
 הנושא של כביש וגשר רמז היה בפני הממינת, והנושא העקרוני,

מר שמאי אסיף :
 תקראי את ההחלטה פשוט.

גב' אילנה :

אוקי. בפני הממינת הוצגה התוכנית לעבודה מפלסית, גשר עילי
 מתוכנן לעבור מעל שתי מסילות רכבת, לחיפה ולכרמיאל, וכן מעל
 לנחל חילזון נעמן. לאחר בניית הגשר יסולקו שרידי הכביש הישן
 בחרישה ושיקום. ההחלטה הייתה שהתוכנית תעלה לדיון במליאת
 הבלחוף בשאלה של תצורת הגשר המתאימה לאזור הרגיש של עכו.
 עורכי התוכנית יציגו בפני המליאה את החלופות הנוגעות לסוג הגרש
 ואת השיקולים שהביאו לבחירת החלופה הסופית. זו מטרת הדיון
 היום.

מר אריאל טיבי :
 אז אני לא אחזור על המצגת שהצגנו בבלחוף בפעם הקודמת חוץ
 מאשר,

מר שמאי אסיף :
 לא הייתם בבלחוף.

גב' אילנה :

אתם הייתם בוועדה הממינת. כדאי להתמקד בנושא של תצורת הגשר
 אבל כדאי להביא איזשהו רקע ראשוני.

מר אריאל טיבי :

אני רק הראיתי את הקו של ה-100 ו-300 מטרים, אבל אנחנו ישר נגיע לדיון עצמו, שהוא הדיון בחלופות הגשר, שנבחנו לאורך מספר חודשים רב,

מר שמאי אסיף :

אולי בכל זאת אתה יכול להציג איפה עובר הקו של ה-100 וה-300? אם אפשר.

מר אריאל טיבי :

אני אציג אותו. טוב, אנחנו רואים כאן את הפרוייקט, בלי לפרט יותר מידיי אנחנו מדברים על גשר של 700 מטר, שכאן עובר נחל החילזון, הרכבת החדשה חותכת מהנתיב שהיא נמצאת כיום וממשיכה ישר, ממש קרוב לקו האדום, והגשר שבתחום ה-300 מטר זה בעצם נציב הצפוני והאזור הרגיש מעל הרכבת והנחל. זה המצב, אני אזכיר את הקו הזה גם במצגת שמסבירה את האפשרויות של הגשרים. אנחנו נחלוף כמה שיותר מהר על המצגת הזאת, זאת מצגת כבדה מאוד, גדולה מאוד, ורובנו מכירים את הדברים העיקריים. רק כדי לחזור על זה, אנחנו מדברים על שטח הכניסה לעכו, אנחנו רואים פה בתצ"א את הכניסה ממחלף עין המפרץ לכיוון עכו, בעתיד המחלף כאן יקום, ואנחנו מדברים על הקטע שעובר את ה-700 מטר האלה. אנחנו רואים את החלופה האחת מתוך הרבה שנבחרו, זה בעצם על התוואי הקיים היום, אנחנו חולפים מעל הרכבת שנוסעת לכיוון נהרייה והרכבת שנוסעת לכיוון כרמיאל, ונחל החילזון חולף כאן ויורד אל הים.

מר גידי :

באזור הזה נעמן כבר,

מר אריאל טיבי :

יש וויכוח. אני מוכן לא להשתתף בו. הדברים שנבחנו, מבחינה אדריכלית, זה איך ייראה הגשר משלוש נקודות עיקריות, שאחת מהן זה מעכו העתיקה, שתיים זה מגבעת נפולאון, שנמצאת פה, זו הנקודה היחידה שהיא גבוהה משמעותית בשטח, וכמובן מהשמורה עצמה באזור שמתחת לגשר. רק נסתכל בכמה מבטים, ואנחנו רואים מבט, דרך אגב, מתוך עכו העתיקה, אנחנו נראה את זה אם תרצו אחר כך בהדמיה ממוחשבת, אי אפשר לראות את הגשר, אבל אם אנחנו שטים בסירה ומתקרבים אל החוף אפשר לראות את קו הגשר, כשתמיד האלמנט הזה יהיה לנו איזו נקודת ציון בכדי שנווה את הפרספקטיבות.

מר גידי :

זו הסיבה היחידה שהוא עומד שם.

מר אריאל טיבי :

נכון. גם מגבעת נפולאון הבניין הזה קיים והגשר מופיע באזור הזה, וכמובן מהשמורה עצמה אנחנו נחוה את הגשר הרבה יותר מקרוב, אם כי השטח הוא אמור להיות סבוך ולא נגיש ביותר לכולם. זה כמה תמונות מהמרקם הקיים בשטח, הגשרים הקיימים, גשר הרכבת שאמור להישאר שם בשטח ולהפוך לחלק מטיילת של הולכי רגל, ושני הגשרים האלה שהיום נוסעים עליהם, שאמורים להיהרס ולהתפנות אחרי בניית הגשר הגדול. כאן אנחנו רואים את קו הגשר מעליו. אנחנו רואים פה תמונה, שאם היום אנחנו בגובה...מסתכלים על עכו העתיקה, עכו

העתיקה מוסתרת על ידי הסבך באזור הזה, ואנחנו מרימים את הגשר לגובה כ-10 מטר מעל השטח, וצריכים לפנות החוצה את הסוללה הקיימת שאנחנו רואים אותה כאן, שמפרה את השטח, למרות שקשה להבחין בזה בעין בלתי מקצועית, כי כל כך הרבה שנים עברו וגם השיפועים האלה שלא תוכננו אף פעם, היום הם יחסית נראים כחלק מהשטח. עוד נקודת מבט חשובה זו הנקודה מהגשר אל עכו העתיקה. כמו שהזכרתי קודם, מהנקודה הזאת אפשר לראות את עכו העתיקה. עכו העתיקה הרבה יותר מסיבית, גבוהה ומשמעותית מהגשר עצמו. בנקודה ההפוכה, כשמסתכלים מעכו אל הגשר, המצב קצת שונה. ואם אנחנו עולים אל המפלס הזה, ז"א עולים כ-10, 12 מטר באוויר, אנחנו אמורים לראות את עכו העתיקה. זאת אילוסטרציה ראשונית, כשלאחר מכן בדקנו דברים באופן מדעי, והחלטנו כמה החלטות שנדבר עליהן בהמשך. אז הנה הגשר שמופיע כאן, והוא עובר על שלושה מכשולים עיקריים, הרכבת לכיוון כרמיאל, נחל חילזון והרכבת לכיוון נהרייה. הבעיה העיקרית שלו היא באזור הזה, שאנחנו עוד צריכים לעבור גם על הנחל וגם על הרכבת שעוברת בסקו מתחת לגשר. זה אזור עם מפתח בעייתי, בערך 180 מטר אם מחשבים את כל הפרמטרים, והדיון היה איזה מפתחים אפשר לייצר לגשר בכדי להתמודד עם בעיה מהסוג הזה. אני אמשיך הלאה. מה שעשינו זה בדקנו קונפיגורציות שונות של גשרים אפשריים, והלכנו מהקטן לגדול למרות שאפשר ללכת ההפך, אבל באופן עקרוני הגשרים, אני אפילו אדלג על הנושא של העשרה מטר, מפתחים של גשרי קורות של 30 מטר, אפשר להגיע ל-60, 70, 80 מטר, ולקפוץ לבעיה שיש לנו באזור החילזון והרכבת לגשרים של 100-200 מטר ויותר, כשהגשר של ה-30 מטר, פה מצוין גם העומס שמופעל על כל עמוד, וזאת בעיה, אחת הבעיות הקריטיות בעיצוב ובתכנון של הגשר הזה מכיוון שהקרקע שם היא בעייתית, נדבר על זה בהמשך, אפשר לקבל אותו בקונפיגורציות של קשת, אפשר לקבל אותו בקונפיגורציות של קורות שטוחות. רק אומר שהקונפיגורציה הזאת של 30 מטר יוצרת מצב בעייתי באזור שהזכרנו קודם, שהמפתח מגיע ל-180-150 מטר, זה האזור הזה, ופתרון של גשר ב-30 מטר מפתח מחייב פתרון אחר בנקודה הקריטית הזאת, שיש לזה יתרון קונסטרוקטיבי, יש לזה מינוס מסוים מכמה בחינות, גם בזה אפשר לדון. גשרים מהסוג הזה כמובן שהם מוכרים לנו. גשרים של 60-70-80 מטר, גשרי מקטעים, גם אותם בדקנו, והגשר הזה אפשרי להיות מבוצע בתנאי שיאפשרו לנו עמוד בין הנחל לרכבת, דרך אגב הוא כבר נבדק ואושר, שזה מאפשר את הדבר הזה, ולכן לא חייבים לגשר את כל המפתח הבעייתי שמופיע כאן. עדיין, גם גשר מקטעים נבדק בכמה קונפיגורציות, אחר כך נראה אולי סקיצות של מרחב האפשרויות, אולי לא הכולל אבל של הפתרונות של גשר מקטעים. העומס כמובן שונה מהגשר שהראינו קודם, אך עדיין אפשרי לייצר אותו בקרקע הקיימת כאן. אנחנו רואים פה את הפריסה של מספר העמודים. היום אני יכול לומר שהגענו לחלוקה יותר סיסטמטית של העמודים והמרווח ביניהם הוא כ-80 מטר. יש בסך הכל, יש פחות מעשרה עמודים לאורך כל הגשר הזה. גשרים כאלה ידועים גם, מכירים אותם מהרבה מקומות בעולם. גם הגשר הזה, אבל אני לא רוצה להיכנס לזה כי זה נושא שאני לא חושב שמעניין את השולחן עד הסוף, אבל באופן עקרוני אנחנו רואים פה ניסיון לגשר את המפתח הבעייתי של הגשר, הרכבת והנחל באזור הקריטי, וכמובן שגשרים כאלה קיימים בעולם, וכמובן גם גשר מיתרים,

מר שמאי אסיף :

אני קצת לא עוקב אחריך. יש כל מיני דברים שאתה מחליט שכן חשוב או לא חשוב. זה קצת מטריד אותנו, אותי לפחות. מה שיש לך לומר תאמר, מה זה חשוב לא חשוב כן מעניין את הפורום לא מעניין את הפורום.

מר אריאל טיבי :

אוקי, אני פשוט לא רוצה להיכנס לטכנולוגיה של הגשרים עד הסוף, אבל גשר מיתרים גם יכול להיות מבוצע כאן,

מר שמאי אסיף :

אתה מוכן בבקשה לחזור לאותם שקפים שאתה חושב שהם לא רלוונטיים ותסביר לנו למה זה לא רלוונטי לדון בהם? כדי שנבין.

מר אריאל טיבי :

אז כפי שאמרתי קודם, כבר בגשרים הגדולים האלה, ונראה אותם אחר כך גם בפרספקטיבות, יש לנו מצב שהעומסים שמצטברים בנקודות האלה הם עומסים מרוכזים מכיוון שפשוט הורדנו את כל העמודים במפתח הזה, הם יוצרים מצב של עומס שהקרקה הזאת לא מסוגלת לשאת. גם בגשר הזה אנחנו רואים שהעומס הוא 25000 טון, והקרקה הזאת, כנראה שלא יכולה לשאת עומסים מהסוג הזה, בעומסים נקודתיים. אבל בהתחלה כשבדקנו את זה לא נכנסנו עד הסוף לכל הנתונים של ההדרכות והאפשרויות התנגדות לפחות מהסוג הזה בקרקע הזאת, וכן יצרנו את האופציה הזאת ובדקנו אותה, וכאן אנחנו מקבלים גשר מיתרים כפול שמתגבר על המפתח באזור הזה. אנחנו רואים אותו כאן בתוכנית, ושוב פעם, כמובן שגשרים כאלה נעשים, רק אני רוצה להזכיר שהם נעשים במקומות שהמכשולים הם משמעותיים. במקרה שלנו, מלבד הנקודה שציינו אותה קודם של המפתח הבעייתי באזור הרכבת והנחל, כל האזור הזה הוא חופשי למיקום עמודים "כאוות נפשנו". דבר נוסף שנבדק, כפי שאמרתי קודם, זה ניצפות אל הגשר משלושת הנקודות. אני אעשה את זה בזריזות גם. כאן אנחנו רואים את הגשרים הגדולים, את האפשרויות של הגשרים הגדולים, שהם נצפים מסירה בים, מכיוון עכו העתיקה אבל מסירה בים, רואים את המגדל, רואים את המופע של הגשרים האלה שהם ייתכנו בכמה קונפיגורציות, האחת מהן היא שרק אלמנט אחד מגשר על המפתח או שהאלמנטים נמשכים לכל אורך הגשר. דרך אגב, זה באותן פרופורציות. אנחנו רואים כמה הגשרים הקטנים הם נבלעים בתוך השטח הרבה יותר פשוט, וכאן אנחנו רואים את הגשר קשתות, גשר קורות של 30 עד 40 מטר זה אפשרי באזור השמורה, וכאן אנחנו רואים את הגשר מקטעים שנראה מהים. מגבעת נפולאון אנחנו רואים שוב פעם את הגשרים הגדולים שהם מתגברים רק על המפתח הבעייתי, לעומת זה, כשהם מופיעים על כל המערכת, ולעומתם, שוב פעם את הגשרים הקטנים, רואים שזה גם באותן פרופורציות, אין הם מופיעים על פני השטח, כשהגשר הזה הוא גשר קשתות והגשר הזה הוא גשר מקטעים פשוט. מבט מתוך השמורה, גם הנושא של גשרי המיתרים נבדק יותר לעומק, אחר כך נראה איך הדבר הזה נראה כשאנחנו נוסעים על הכביש והוא משתלב עם עכו העתיקה. הנה הוא כאן, רק כאילוטרציה, במבט יותר מלמעלה זה הפרופורציות שלו. גשרי הקשתות, כמה אפשרויות של גשרים כפולים וגשרים יחידים. וכאן אנחנו חוזרים, אנחנו מגיעים לגשרים הצנועים יותר, כשאנחנו מדברים על גשר הקורות של 30 מטר, עם הבעיה שאפיינתי קודם, למצב שמחייב אלמנט נוסף באזור הרכבת בגלל שהמפתחים פה לא מאפשרים פתרונות של 30 מטר, וזה מחייב מבנה, אפשר לקרוא לו מבנה פרגולה, שפותר

את המסלול של הרכבת ואליו מקושרים הקורות בהמשך. לעומת זה, גשר מקטעים מסוגל לעשות את העבודה ללא אלמנט התיווך הזה. דרך אגב, אלמנט התיווך הזה הוא יתרון קונסטרוקטיבי. הגשר הזה מסוגל לעשות את העבודה ללא התיווך הזה, ברצף אחד, מצד לצד. בשביל לסכם, אנחנו נעבור על כמה סקיצות קטנות ועל טבלת ההשוואות. כאן הגשר מופיע לכל אורכו, ובשלב מסוים חשבנו שזה צנוע מידיי וחיפשנו אלמנטים נוספים להדגיש אותו, אבל זה לא יכול להיות בתוך מסגרת הפרוייקט הזה, אז זה יצטרך לחכות לפרוייקט הבא אחרי שהפרוייקט הזה יבוצע. סקיצות נוספות שנעשו על ידי הקונסטרוקטור והאדריכלים בתוך המערכת הזאת, לבדוק אפשרויות של חיבורים לקרקע, אפשרויות שונות של אורנומנטיקה ששייכים לעכו העתיקה מכל מיני דוגמאות והשראות שלקחנו, הבלטות של הקורה העורקית לעומת העמוד שמופיע למטה, ובנינו מודל לבדוק את האלמנט של הקשת, כשגילינו שהאזור של מפתח הרכבת לא מאפשר ירידה בקונסטרוקציה, הדברים האלה לא מאפשרים מעבר רכבת בסקיו, הם חותכים את המערכת הזאת. עברנו למספר קונפיגורציות של גשרים שטוחים עם אפשרויות שונות של עמודים. בדקנו מרחב די גדול ואנחנו יודעים שזה עדיין לא הסוף, כל מיני ניסיונות לגבי האלמנט של המקטע עצמו. ולסיכום, אם אנחנו רואים את ארבעת האפשרויות, עם ה, אולי לא הזכרתי את כל האספקטים, אבל עם האספקטים שהוזכרו כאן, ונוכל להרחיב אחר כך, בסופו של עניין נבחרה אלטרנטיבה ב', כשהיא האלטרנטיבה שהיא פשוט יושבת על הקרקע, מרחפת מעל הגובה של הצמחייה באזור, ותיראה כפס אחד שעובר וחולף על השמורה. השוואה בטבלה מצומצמת, אנחנו רואים את היתרונות של גשר המקטעים. כמובן גשר הקורות, יש לו יתרון כלכלי, יש לו יתרון גם שהוא מסוגל לקבל את הקשתות, אבל בסופו של דבר מספר העמודים שלו כפול, אולי אפילו קצת יותר מכפול, מאשר העמודים שפוגעים או נוגעים בקרקע, ולכן גשר המקטעים עולה עליו. הביסוס, כפי שהזכרתי קודם, בגשרים הגדולים, המיתרים והקשתות, הקרקע אינה מסוגלת לקבל את העומסים האלה. מבחינת ביצוע, אני לא מומחה גדול לגשרים הגדולים ותהליך הביצוע שלהם, והשיטה בכל מקרה שמתחייבת מהגשרים הגדולים היא שיטה שהיא תהליך ארוך, מורכב, הידע בארץ הוא לא גדול, וכמובן שלבנות גשר כזה זה מחייב דרכים חלופיות ומערכת שלמה שבוודאי תפגע במערכת האקולוגית במקום, לעומת הגשרים הפשוטים יותר שמאפשרים ביצוע עם פיצול של הגשר, ובכך להימנע מסלילת דרכים עוקפות, ואחד הדברים היפים בתהליך הביצוע כאן יהיה מצב שהגשר ייבנה בהסתמכות על מערכת הדרכים הקיימת, וכשהגשר יושלם מערכת הדרכים הקיימת תיעלם מהשטח. משך הביצוע, בוודאי היתרון של הגשרים הקטנים משמעותי בהחלט, תחזוקה, אנחנו נדע בשנים הקרובות עד כמה הגשרים הגדולים מצריכים תחזוקה אחרת מאשר גשרי הבטון, ואם נגיע לעלויות אז אנחנו מקבלים בבחירה שלנו דווקא את הגשר הזה, שהוא כמובן יותר יקר מהגשר של מפתחי הקורות, אך עדיין יוצר איזושהי אווירה של גשר חדש מהתקופה שלנו, שיושב בשטח, ובכך הוא מתחבר לעכו. בעצם העובדה שאנחנו עושים משהו ששייך לתקופה. יש מצגת נוספת שיכולה להראות מבטים שיכולים לעזור כדי להבין מהיכן אנחנו רואים או לא רואים את עכו. אנחנו נדגיש שישה מבטים, שהם תוצאה של הדמיה ממוחשבת, כך שהמידות הן נכונות, הטקסטורות, הצבעים והמופע הטבעי הוא ממוחשב. התמונה הראשונה, אנחנו רואים מעבר לעכו, אנחנו רואים זאת עכו העתיקה, האזור הזה זה האזור המדובר, וכמובן ממרחק כזה לא רואים שום דבר. גם כשמתקרבים מעל המסעדה של אבו קריסטו קשה מאוד לראות את המרחב. אם נתקרב לקצה המרינה,

אנחנו רואים את בולוסטן, הגשר מופיע כאן והמרחקים, מתחילים לראות כשאנחנו מתקרבים. כאן אנחנו שטים בים, הפרספקטיבות נוצרו מכאן, וכאן אנחנו רואים את הרכבת חולפת ועוברת אל מתחת לגשר. רק מהחוף אין אדם יכול להבחין בקונפיגורציה המסוימת של הגשר. זה הסיפור של הגשר מהכיוון של המבט הזה.

מר שמאי אסיף :

אולי תחזור לטבלה המסכמת. נשמה לי שהיה עוד דבר אחד שהוזכר במהלך ההיסטוריה של הגשר הזה, וזה היה האם לעשות אותו גשר אחוד או לעשות אותו, להפריד בין שני המסלולים.

מר אריאל טיבי :

כן. לאחר שהבנו שהגשר מקטעים הוא הגשר שבשקלול של תכנון, לא מפרמטר אחד, הוא הגשר שצריך לעשות שם, בדקנו אפשרות של גשר אחוד או גשר מפוצל, וגם שם היו מספר אלטרנטיבות, כשהמסקנה הייתה שכדאי לפצל את הגשר, שוב פעם מטבלת שיקולים, כשלדעתנו כולם פועלים לטובת הגשר. אחד זה אקולוגי, במקום לקבל צל כבד על האזור אנחנו מקבלים בשישה מטר פס תאורה באזור השמורה. העמודים, למרות שהם יהיו כפול במספרם, הם יהיו הרבה יותר עדינים במופע שלהם, ודבר נוסף, הבניה של הגשר הזה היא הרבה יותר פשוטה במתכונת של הפיצול מכיוון ששלבי הביצוע מאפשרים תנועה לחלק מהגשר ועל המסלול הקיים, ובכך לבנות אותו בשלבים פשוטים ולפתוח אותו גם בסופו של דבר הרבה יותר מהר. לוח זמנים להפרדה מפלסית היא הרבה יותר מהירה.

דובר :

ההפרדה מפלסית תקרה יותר מהר כשעושים כל מסלול בנפרד. ההפרש הוא בסביבות חצי שנה. אם אנחנו עושים אותו בשני חצאים ההפרדה המפלסית תתקבל חצי שנה קודם לפחות, וחוף מזה שהרחבת הגשר לחתך אחד מלא גורמת לעוד הגדלה במפתח שלו מפני שאי אפשר לנצל את אותה זכות שקיבלנו בעצם היום מהרכבת, אנחנו יושבים בתוך רצועת הרכבת עם עמודים, יוצרים איזשהו דירוג בעמודים, ועל ידי כך המפתח קטן. ברגע שהולכים לרוחב אחד העמודים מתרחקים עוד יותר, הם הרבה יותר כבדים, אלמנטי הביסוס שלהם גם בעצם יחסלו את השמורה. צריך לזכור שאלמנט ביסוס של עמוד כזה זה איזשהו ריבוע של 15 על 15 פלוס חפירות, פלוס השפלת מי תהום, אין שמורה. אז היתרון של הקטנת הממדים, בא נגיד את השיווי משקל אנחנו מצאנו האופטימלי אנחנו מצאנו בגשר המחולק לשני חצאים.

מר שמאי אסיף :

טוב, שאלות. מישהו עוד רוצה להוסיף מהנציגים, מראשי העיר, מאנשי יפה נוף? מישהו רוצה להוסיף? שאלות. כרמית.

גב' כרמית פינץ :

אם נלקחו בחשבון אלמנטים תיירותיים ? כי סך הכל גשר יכול להוות אטרקציה תיירותית ויכול לתרום בנושא הזה. אם, כשהם עשו את השיקולים, אם הנושא של גשר כתרומה, כאטרקציה תיירותית נלקח בחשבון? השאלה השניה היא, מה היה משקלו של המחיר של עלות הגשרים בחלוקה הזו?

מר אריאל טיבי :

אנחנו בחרנו בגשר שהוא לא הזול ביותר אם שמת לב, הפרש גדול מאוד.

גב' כרמית פינץ :
לא, אבל הפערים ביען 230 ל-190 לבין 58 ו-76 הם לא פערים כאלה גדולים.

מר אריאל טיבי :
לא זאת הכוונה.

גב' כרמית פינץ :
הוא אמר לא בזול ביותר, אני אומרת, הפער בין זה לזה הוא לא כל כך גדול,

מר אליעזר שמיר :
יש שתי קבוצות מחיר. יש קבוצת ה-200 ויש קבוצת ה-100 ומטה, נגיד. עכשיו, הקבוצה של ה-200 זה גשרים שהם בכלל לא בפרופורציה של הבעיה ההנדסית או הבעיה שאנחנו עומדים בפניה. צריך גם לזכור דבר שאריאל עוד לא הזכיר, הגשר כולו נמוך, הוא לא גבוה מאוד מעל פני השטח. ועל כן, גם בעיצוב הצורתי שלו, כשנכנסים לנושא של פרופורציות, אי אפשר לקבל מבני ענק על מנת להחזיק דבר מאוד שטוח, הוא יוצא לא טוב. עכשיו, אנחנו פסלנו את זה בגלל בעיות הנדסיות בעיקר, אבל גם בעיה של הקונספט, של מבנה גדול, ענק, על הדבר. עכשיו, גם וגם וגם, זו מטריצה, זו מלאכת, כל מה שהוצג פה ב-10 דקות זה מעשה מרכבה בסופו של דבר, וזה מטריצה של הרבה מאוד משתנים, שקשה מאוד לדרג אותם מה יותר חשוב ממה, אבל כשעושים תהליך דיאלקטי של חשיבה זה מתעל אותך לכיוונים מסוימים, שבעצם אין לך ברירה, הם חייבים להימצא במסדרון הזה. ובמסדרון הזה נמצאו בעצם שני פתרונות בגדול, שאריאל הציג אותם פה, זה השנים שקראנו לזה גשר קורות וגשר מקטעים. המילה מקטעים זה רק שיטת הביצוע. גשר מפתחים של 70-80 מטר. לא חשוב כרגע איך עושים אותו. כן? המילה מקטעים לא שייכת..

דובר :
אני רוצה לענות לגבי מה ששאלת, לגבי הנושא התיירותי.

גב' כרמית פינץ :
זה בעצם ענה לי בצורה אחרת. ז"א לא לקחתם את זה בחשבון. אתה יכול לענות לי אבל לא לקחתם את זה כאיזשהו אלמנט שיכול להיכלל בשקלול כשעושים את זה.

דובר :
אז אני רוצה לענות בצורה מפורשת, לא בצורה משתמעת. קודם כל, מי שמממן ומי שמקדם את הפרוייקט הזה זה משרד התחבורה. הכסף בא מהמדינה, ממשרד התחבורה, ומשרד התחבורה, האג'נדה שלו היא אג'נדה תחבורתית ולא אג'נדה תיירותית, ואין אף אחד שיממן את תוספת העלות האדירה הזאת בשביל לעלות כיתה, כמו שאמרו, לגשרים שהם אטרקציה בפני עצמה. למרות מה שאני אומר, הדברים האלה נלקחו בחשבון בהרבה מאוד מובנים. נלקחה בחשבון בפירוש נקודת המבט על העיר העתיקה, שהיא האטרקציה האמיתית של עכו, נלקח בחשבון, ואריאל הזכיר את זה בצורה משתמעת, שאולי לא בפרוייקט הזה, אבל נלקח בחשבון אפשרות לשלב אטרקציה תיירותית בלתי

תלויה בגשר אבל שמשלבת אתו מבחינה אדריכלית ונופית. נלקחה בחשבון העובדה שאנחנו נמצאים בתוך שמורת טבע, שגם הדבר הזה יש לו משמעות בפני עצמה. ובעצם האטרקציה של האזור היא שמורת טבע, ועוד אלמנטים נוספים שעיריית עכו מתכננת בשטח, כמו למשל אצטדיון כדורגל עירוני, שזה מבנה גדול, משמעותי, שיושב בדיוק באותו מקום. זה קומפלקס אחד שבהחלט הסתכלנו על כולו, ניתחנו את כלול, התייחסנו לכולו. הגשר בפני עצמו הוא לא אטרקציה תיירותית אבל מתייחסת לכל המכלול.

גב' עדנה :

האטרקציה התיירותית הגדולה ביותר כאן היא עכו. ללא שום ספק. והשיקול העיקרי לדעתי הוא השיקול הנופי, בהתייחסות לאיך נצפה הגשר מעכו, הגשר הזה, ואני חושבת שפחות חשוב איך צופים, איך רואים את עכו מהגשר, שזה מה שנאמר כאן, אלא יותר חשוב איך הגשר פוגע פחות. זה לא עניין של טעם.

מר שמאי אסיף :

כן, נכון, בוויכוח הזה אם זה כן עניין של טעם או לא עניין של טעם, אני מסכים שזה עניין של טעם. אפשר גם להגיד שזה עניין של טעם.

גב' עדנה :

טוב, אני מציגה את עמדתי, שהנושא החשוב ביותר כאן הוא הנושא של עכו העתיקה, והשמירה או המינימום פגיעה בנוף של עכו העתיקה. עכשיו, ההצגה בסך הכל די משכנעת, די נראה לי שהפתרון הוא בתחום הזה של גשר קורות וגשר מקטעים. השאלה איך את הפתרון הזה עושים בצורה האלגנטית ביותר. עכשיו, לפני שאני ניגשת לגשר, אני חושבת שלפני הגשר אנחנו רואים פה סוללה אדירה סביב, שעולה ל-12 או 14 מטר נדמה לי סביב האצטדיון, מאחורי האצטדיון. בצלו של האצטדיון, אבל יש פה סוללה עפר עם קירות, שאתם לא הראיתם פה את החתכים, אבל במצגת שלכם ישנם חתכים שהם מטופלים בצורה מסודרת. השאלה, שאלה אחת זו בעיה של החלטה. אפשר היה למשוך את הגשר עוד מעט ולהימנע מהסוללה הכל כך כבדה וכל כך משמעותית, בצד אחד היא מדרון מאוד ארוך. יש לכם את החתך, אתם יכולים להראות. על כל פנים, זה דבר שהוא מאוד משמעותי בנוף, הוא מאוד כבד, הוא גם צורך שטח קרקע גדול, כי הסוללה בשיפוע אחד לשלוש נדמה לי. אני חושבת שאתם לא הראיתם אותו בכלל. אתם יכולים להראות את החתך עם הסוללות המתוכננות באזור הזה? אני למדתי את הנושא ואני מבינה שאפשר למשוך את הכביש עוד כברת דרך ולהקטין, ופה יש החלטה.

מר שמאי אסיף :

לדעתי השאלה מאוד ברורה. האם נשקלה אפשרות ומה,

מר אליעזר שמיר :

נשקל וזה לא עבד. יש כמה דברים שמונעים את זה. הגשר, אנחנו מתחנו אותו בהתחלה עוד יותר רחוק. היה לו עוד מפתח אחד. עכשיו, הבעיה, שנקודת ההפסקה של הגשר מושפעת מיכולת ההתחברות העתידיה למחלף שיהיה במקום הזה על הכביש, מה שאריאל מראה בחץ. עכשיו, ההתחברות פה, יש את העניין של שיפועים, אנחנו נמצאים די גבוה, וכרגע אנחנו יורדים דרומה, יורדים לכיוון הצומת הקיים, אבל בעתיד זה יצטרך להיות יותר גבוה. עכשיו, אי אפשר יהיה בעתיד לבצע התחברות לגשר יותר גבוה.

מר שמאי אסיף :
 רגע, רגע, תלך אתנו. לא רוצים להגביה, לא רוצים זה. רוצים להוסיף
 עוד מפתח אחד או להאריך את הגשר דרומה במקום הסוללות. למה
 לא? זאת השאלה.

מר איציק פרישטיין :
 מפתח אחד יכול להיות שאנחנו יכולים, אולי הוא לא יהיה שווה
 באורכו, הוא יהיה יותר, הוא מוסתר על ידי האצטדיון ומקביל, אף
 אחד לא יראה את זה,

מר שמאי אסיף :
 יש לכם חתך שמראה את האצטדיון ואת הסוללה הזאת?

דובר :
 זה נמצא בצלו של האצטדיון.

מר אריאל טיבי :
 הנה הסוללה וזה האצטדיון. זה גבול האצטדיון, זו המשמעות של
 המסה האדירה הזאת שמסתירה, זאת מסה מינורית יחסית למסה
 הזאת שהולכת לקום פה. ואם אנחנו דואגים לעכו העתיקה המבט, היא
 לא יכולה, אם היא תרצה היא לא יכולה לראות את הנקודה הזאת.
 אנחנו מדברים על יותר משני קילומטר מעכו העתיקה לנקודה הזאת.
 האצטדיון הזה מסתיר בוודאי את הנקודה הזאת, ואכן, מבחינה
 טכנית, אפשר למתוח אבל זה פשוט,

מר אליעזר שמיר :
 אני אומר, מפתח אחד עוד אפשר, הוא לא יוכל להיות בגודל
 הסטנדרטי, הוא קצת יותר קצר, הוא לא יקטין את גובה הקירות כיוון
 שהכביש עוד לא יורד, מה שאולי הוא יקטין בחצי מטר, אני לא,

מר שמאי אסיף :
 אבל את אורכם הוא יקטין באופן משמעותי.

מר אליעזר שמיר :
 את אורכם כן, שלא רואים אותו בעצם.

דובר :
 מה שאתה תראה מהחלל הפתוח של הגשר אתה תראה את הקירות של
 האצטדיון.

מר אליעזר שמיר :
 ב', אם תעמוד מאחורי האצטדיון תראה שם עוד מפתח אחד.

דוברת :
 א', יש לך את הצד השני, יש לך את כל הסוללה הזאת שאתה יכול,

דובר :
 אם אני אבנה גשר ואני אסתכל מהצד השני, מתחת לגשר אני אראה את
 הקירות של האצטדיון. אם אני בונה סוללה מגוננת,

גב' עדנה :

יש לך בעיה של חיבור אדריכלי, אולי התכנון של האצטדיון מריך להשתנות מעט. החיבור בכל מקרה הוא לא כל כך מוצלח בין האצטדיון ובין הגשר הזה, אז בשביל זה אתם קוברים אותו שם,

דובר :

מה שאני מנסה להסביר לך זה שאם אני מסתכל מכיוון השמורה, מכיוון מזרח, ויהיה פה גשר, אני אראה גשר, ובצל שלו את תראי קירות של אצטדיון. לעומת זאת, במצב הזה, מה שאתה תראי אם תסתכלי,

מר שמאי אסיף :

איפה הקיר? תראה לי את הקיר של האצטדיון פה?

דובר :

לעומת זאת, במצב הזה, אם אני מסתכל ממזרח, מה שאני ארה זה סוללה שהולכת מתונה מאוד.

מר שמאי אסיף :

התשובות ברורות, אנחנו נדון בזה.

מר אריאל טיבי :

אחד לשלוש זה שיפוע מאוד מתון, זה שיפוע שמאפשר שיקום מאוד מהיר, במיוחד שהוא מתחבר עם השטח,

מר שמאי אסיף :

איפה אחד לשלוש?

מר אריאל טיבי :

זה. הוא מאוד מתון. הוא יראה כאילו המשך טבעי של האזור הזה. זאת המטרה שלו ולכן הוא כזה.

גב' עדנה :

על כל פנים יש פה סוללה של כמה? 12? 14 מטר גובה? נכון? זה מאוד משמעותי בנוף. עכשיו, זאת שאלה אחת שאלה שניה,

מר אליעזר שמיר :

יש לזה משמעות כספית כבדה מאוד, אבל זה סיפור אחר.

מר שמאי אסיף :

למה יש משמעות כספית?

מר אליעזר שמיר :

לתוספת מפתח יש משמעות כספית כבדה לעומת סוללה, מפני שמה שקורה פה זה לא רק המחיר של מטר מרובע גשר,

מר שמאי אסיף :

לא, לא, ברור, אנחנו לא בודקים אותך, אליעזר. אתה אמון עלינו.

מר אליעזר שמיר :

אני רק אומר שזה בעיה אדריכלית גם, מפני שאורך הגשר הטוטאלי הוא כבר כזה שהוא לא יכול להיות גשר אחד. הוא יצטרך כנראה להיות מחולק פיזית לשנים עם בלוק מרכזי ביניהם הרבה יותר כבד שהתבקש.

אנחנו בערך במקסימום ומעלה. ובשביל לשמור על גשר אחיד כזה, כדי לא להגיע למשל למה שיש באזור נתב"ג, שאתה מחלק אותו לשניים עם בלוק גדול, ופפה הבלוק יוצא באמצע השמורה, על כל המשמעויות של הביבו שלו שידפוק אותה וכך הלאה. ז"א זה היה איזשהו מתיחה מקסימלית

מר שמאי אסיף :
אוקי, כן.

גב' עדנה :

השאלה השניה. ההתייחסות שלי היא לפרופיל לחתך של הגשר. החתך, בהנחה שבאמת הפתרון הנכון הוא גשר של עמודים וקורה וכאלו או אחרים. הבעיה שלנו היא הפרופורציות שנוצרות, הגובה של הקופסא לעומת האורך של העמודים. יש לנו גשר לא גבוה בסך הכל, מבחינת גשר, הוא גבוה בנוף אבל הוא לא גבוה מבחינת גשר, עם קופסה די גבוהה. הקופסה כשלעצמה היא 3 מטר, בלי להתייחס למעקות. קופסת הבטון היא 3 מטר, ועם התוספות היא יותר גבוהה. עכשיו, המאמץ הנכון פה לעשות הוא לצמצם את הקופסה על מנת לקבל פרופורציות יותר יפות של הדבר הזה. הצמצום של הקופסה כרוך בכמה שיקולים, יש פה מערכת של שיקולים שאני מבינה שאתם פיתחתם,

דובר :
היא נעשתה הרבה מאוד והושקע בה כמעט שנה.

גב' עדנה :
אני יודעת. וגם היה לכם הנחיות כאלה ואחרות.

דובר :
אין שום הנחיות. זה, בנושא הזה זה ניתן.

גב' עדנה :
אוקי, יש פה כמה החלטות שנלקחו במהלך התכנון, ופה היה העדפה של נושא אחד לעומת נושא אחר. למשל, ההרחקה של העמודים לכדי 70-75 מטר, אפשר היה להגיע בנתונים האלה, עם מעבר נכון לנעמן, לרוחב של 55 מטר ולצמצם. אפשר בטוח.

דובר :
אנחנו נשמח אם תראי לנו איך.

גב' עדנה :
אני מוכנה שהנושא הזה ייבדק. אפשר היה להגיע. עכשיו, נכנסה פה גם כן החלטה של למשל לקחת את העמודים כשהם עומדים בשורה אחת ולא באלכסון. ניצבים לגשר. וזה שוב פעם דבר שמרחיב, ז"א יש כל מיני שיקולים,

מר שמאי אסיף :
לא, לא ניצבים, ששני עמודים מתחת לשני המיסעות, הם אחת מול השניה ולא באלכסון.

גב' עדנה :

ולא באלכסון כדי למנוע את המבט שיוצר קיר. זה גם ויזואלי. ז"א החלטות מסוג כזה הן החלטות שאחר כך יש להן משמעות בגובה של המיסעה.

דובר :

זו טעות. את מוציאה מסקנות שמקצועית הן לא נכונות. אז פשוט כדאי לשים לב לזה. לא לדעתי, לדעת העולם ההנדסי, אני לוקח על עצמי את האחריות להגיד את זה. תראו, הקביעה של מתפתחים בגשר, לפחות בגשר הזה,

מר שמאי אסיף :

אליעזר, אני רוצה ללמד אותך משהו קטן. אתה לא יושב בוועדה שצריכה להחליט אחר כך ואומר למישהו שזה לא מקצועי.

מר אליעזר שמיר :

מה שאני רוצה לומר, הסידור של העמודים פה איננו משהו שהחלטנו והתחלנו לבנות גשר, הוא אאוט פוט של מה שקורה ושל מה שקרה. העמודים, כשהגענו לבטל, בוורסיות הראשונות בכלל לא היו כאלה. הם היו הרבה יותר מפוזרים והיו פה הערות גם לוט"ל וגם לשמאי וגם לנו בנושאים האלה. אנחנו הגענו לסידור ה"מסודר" הזה של זוגות זוגות באופן די מקרי בגלל שהצלחנו בלחץ על הרכבת שיתנו לנו את אותם מקומות שחיפשנו. כשנתנו לנו את המפתחים הסבירים. עכשיו, לגבי הפרופורציות של העמודים. אנחנו התחלנו ממפתחים יותר קטנים. מפתחים של בסביבות שישים מטר. התחלנו מגדלים של בסביבות 60 מטר, וזאת בעצם הייתה השאיפה. השאיפה ל-60 מטר היא שאיפה כלכלית, לא צורתית. מפה היא מתחילה. כי זה יותר עמודים, אבל זה יוצא יותר זול בגלל מצב קונקרטורלי במדינת ישראל. אבל לא הצלחנו לעשות את זה.

דובר :

בקיצור, אפשר לקנות את התבניות האלה בגודל הזה, אז היום זה יוצא יותר זול, אבל מחרתיים זה אולי,

מר אליעזר שמיר :

ולכן התחלנו את הבדיקות מזה. לא הצלחנו לעשות את הדברים האלה. אנחנו הגענו למפתחים הרבה יותר גדולים בגלל כל מיני אילוצים של השטח, וברגע שהמפתח נקבע בעצם העובי נקבע. ומכאן בעיית הפרופורציה. הנושא, נכון שהגשר הוא לא גשר גבוה, הוא סך הכל נדמה לי 13 או 14 מטר במיסעה שלו, ומתוך זה 3 מטר זה הארגז, ומזה בעצם אנחנו לא יכולים לברוח. ז"א הניסיונות שלנו להגיע למשל לארגז בעובי משתנה, שזה אחת מהטכניקות כדי לעדן כאילו את הצורה, המחיר שאנחנו משלמים בזה הוא שבשורש, באזור העמודים, אנחנו מקבלים עיבוי הרבה יותר גבוה. עיבוי גבוה אין בו דבר פסול.

מר שמאי אסיף :

לא, לא, בא לא נפליג. לדעתי, מה שעדנה שואלת זה האם ניתן במחיר אולי מסוים כזה או אחר של מפתחים, להגיע לקופסה יותר דקה.

מר אליעזר שמיר :

אז אנחנו היום, למעשה אנחנו חנוקים עד לפה, כי במפתחים של 78 מטר אנחנו צריכים יותר. אנחנו נלחצנו למצב כזה, זה הדק ביותר שאנחנו מסוגלים כרגע.

גב' עדנה :
כן, אבל אם אפשר לצמצם את המפתחים.

מר אליעזר שמיר :
לא הצלחנו. בגלל בעיות של רכבת ישראל. יש לנו כאן צירוף של סקיו של הנעמן, החילזון והרכבת. אנחנו נדרשים, יש לנו אפשרויות מסוימות מאוד לשים עמודים, כי יש דרישות בטיחות של רכבת ישראל מבחינת מרחקים, בין עמודים וצירי מסילה, מרחקים נטו, והיום ההנחיות האלה הן לא אל העמוד אלא ביסוס של אותו עמוד שקבעו בקרקע. כלומר את לא רואה אותו. וככל שאת מתרחקת או משחקת במפתחים, העסק הזה, לא הצלחנו לסדר אותו למרות זה שרצינו אותו והתחלנו אתו, ואנחנו נאלצנו להגיע לסדר גודל של ה-78, כמעט 80 מטר בדבר הזה. לא יכולנו. לי זה עושה קשיים גדולים מאוד במפתחים האלה, כי זה גבול די עליון לחתך הקבוע בגשרים מהסוג הזה. די עליון.

דובר :
צריך להבין שמעבר למה שאליעזר אומר, יש את אותה מגבלה בתחום של הנחל. אנחנו גם לא יכולים לבסס בתוך הנחל.

גב' עדנה :
כמו שנאמר לי זאת הבעיה הייתה. הבעיה הייתה של הנחל, ולקחו אותה רחוק מידיי.

מר אליעזר שמיר :
לא, זה שתייהן ביחד, זה צירוף היות והם מאוד קרובים גיאומטרית,

דובר :
זה אילוצים שהוכתבו לנו על ידי רשות הניקוז ורשות שמורות הטבע וכל החברים האלה.

מר אליעזר שמיר :
כדי לעדן ולתת פתרונות לדבר הזה, ברגע שאנחנו בארגזים גבוהים, בגשרים מהדגם הזה,

מר שמאי אסיף :
אליעזר, תן לנו רק השוואה, כמה גשרים כאן בירושלים שאנחנו מכירים, לגבי סדי גודל,

מר אליעזר שמיר :
עכשיו עשינו פה בכניסה לירושלים שהיה צריך לחנוך בשבוע שעבר, ויש צו מניעה של משרד הפנים נדמה לי, של הירוקים בכל אופן. אז הגשרים האלה הם במפתחים של 67-68 מטר, משהו כזה. הגובה הוא משתנה כי פה הטופוגרפיה היא קשה.

מר שמאי אסיף :
לא, לא, עזוב את הגובה,

מר אליעזר שמיר :
גובה הארגז 2.80 בערך, ופה יש לנו מעקה בטוני מגביה את הארגז, מה שאין לנו בעכו, כי בעכו אנחנו נלחמים,

מר שמאי אסיף :
מה ז"א?

מר אליעזר שמיר :
המעקה פה, בגשרם בכניסה לירושלים, הוא מעקה משולב שחלקו בטון וחלקו פרופילים מאוזנים. כשאתה מסתכל מבחוץ אתה בעצם מאבד את המיסעה. מי שקובע בסופו של דבר את ההרגשה של המסתכל על גשרים מהדגם הזה, זה העובי של הקרקוב שפה, מפני שיש פה הצללה מאוד חזקה בגלל גודל הקונזול. יש לי פה קונזול גדול. יש לי פה 5.3 מטר, זה קונזול גדול, אנחנו מכירים את הנושא הזה, בגלל זה הכנסנו פה את הקרקוב איפה שהכנסנו, וזה הכלי שאתו אנחנו בעיקר מתמודדים.

מר שמאי אסיף :
אוקי, טוב, אודי בבקשה.

מר אודי :
אנחנו הבנו מהשאלה של עדנה שגובה הארגז הזה או הפרופיל של הגשר נקבע על ידי המפתח הגדול שהוא אילוץ למעשה. אם היינו מצליחים, על ידי שינוי הסיטואציה של הנחל או הרכבת, להקטין את המפתח הזה מ-75 ל-60, אז היינו מקבלים ארגז יותר נמוך. השאלה אם נלקח תוואי הרכבת, את תוואי הנחל, שלמעשה השילוב, הצורך לחצות את שניהם יצר במפתח הגדול, הם נלקחו כעובדה.

מר אליעזר שמיר :
הם נלקחו כעובדה. צריך לזכור שהרכבת מבצעת את הקו. יש שם גשר צמוד אלינו שבעצם נמצא נדמה לי שהוא לקראת ביצוע עכשיו. הוא היה במכרז חוזר, הוא בעצם לקראת ביצוע, ואי אפשר פה לשחק. יש גם הרבה אילוצים של הרכבת. הרכבת קשה לה לתמרן גיאומטרית.

מר שמאי אסיף :
לא, אבל גם זה נבדק, נבדק להזיז בכלל את הרכבת משם. גם זאת הייתה בדיקה מאוד מקיפה שנעשתה בעניין הזה.

מר אליעזר שמיר :
נכון, אז זה למעשה מבחינתנו יהיה נתון, וגם תוכנית הפיתוח של תוואי הנחל. בעצם הבעיה היא בצירוף של שניהם.

מר שמאי אסיף :
אני רוצה לראות את הבלחוף שמביאים אליי את הגשר הזה ואומרים לו, החלטנו שאנחנו מזיזים את הנחל. קודם כל אני רוצה לראות מה היה קורה פה. ואז אתם אומרים, מה הבעיה? המפתחים של הגשר? אז תעשו את המפתחים כמו שצריך. העובי של הזה? אז יהיה קצת פחות עבה יותר עבה, זה לא נורא, אבל להזיז את הנחל?

דובר :
אגב, הנחל יוזז.

מר שמאי אסיף :
נחיה ונראה. עוד שאלות? כן, גידי, בבקשה.

מר גידי :

אני מבקש לראות את החתך של המעבר של הגשר מעל. פשוט חתך של המעבר.

דובר :

כאן אנחנו רואים את המצב העתידי.. ניקח את המצב הקיים. פה זה הגשרים הקיימים. אנחנו עוברים מעליהם עם הכניסה החדשה, וזה גשר הרכבת שעוברת בסקיו על המערכת,

מר איציק פרישטיין :

גשר הרכבת החדש, זה שייבנה, זה לא זה הקיים.

מר אריאל טיבי :

זה גשר הרכבת החדש. עכשיו, אם רוצים לראות חתכים, אז נראה חתכים באזור B.

גב' עדנה :

זה לא החתך האחרון של הגשר, נכון?

נציג מועצה אזורית חוף :

לא, זו אחת הוורסיות שהייתה, ולא הצלחנו,

מר אריאל טיבי :

סליחה. חתך עורקי. חתך רוחבי הוא מסביר את הכל. מה שקורה שזה גשר הרכבת המתוכנן שיבוא באלכסון ויבוא אלינו ויחתוך. זה הכביש שקיים היום, זו הסוללה שאנחנו רואים, זה הגשרים שמפרקים. זה המצב.

מר גידי :

אוקי, וחתך ניצב לזה?

מר שמאי אסיף :

חתך אורך.

גב' עדנה :

בשביל לראות את העמודים ואת הנחל.

מר אריאל טיבי :

הנה, אני אראה לך את זה בחזית אם תרצה. אם תסתכל מהים, זה הנחל וזו הרכבת.

מר איציק פרישטיין :

חתך לאורך אתה רוצה לראות? יש חתך לאורך.

מר גידי :

אני רוצה לקבל את התחושה של ההולך לאורך הנחל מתחת לגשר.

מר אליעזר שמיר :

יש לו גשר מעליו והעצים מסתירים אותו בכלל, בעצם. זה לא אותו מצב, אני אתן לכם דוגמא שאתם כולם אני חושב מכירים, מה שיש בתל אביב, הגשרים ירקון רוקח. זה אחד הדברים שרצינו להימנע ממנו. לקבל קירוי מאוד גדול נקי מצמחייה שאתה הולך מתחתיו הרבה זמן.

זה לא המקרה, מזה ברחנו. זו אחת הסיבות שפיצלנו. כאן, התנאים הראשונים, בגלל הצמחייה הם שונים, והפרופורציות שלו הן אחרות.

מר גידי:

יש לתוכנית הוראות לגבי העבודה בנחל,

גב' אוסנת:

יש הערות מפורטות שנכנסו גם לתקנון התוכנית. יש צורך להגיש נספח ביצוע לפני תחילת עבודות, כולל סקר צומח על מנת להציג את מה שניתן להציג, מאוד מפורט.

מר איציק פרישטיין:

גידי, חשוב להדגיש מה שאריאל קודם אמר, כל העבודה כולה נעשית בתחום הדרך הקיימת. העבודה בנחל היא רק בחצאיות של מערכות. הגשר עצמו בנחל לא מעורב. אנחנו לא יוצאים מתחום הדרך.

מר שמאי אסיף:

עוד שאלות? מי אדוני?

מר לאונרדו:

אני מצוות האדריכלים. עכו העתיקה. אנחנו התבקשנו לבוא כדי לתת את המבט של עכו העתיקה, של תוכנית המתאר של עכו העתיקה על הגשר. האמת שאנחנו קיבלנו חומר מאוד מצומצם,

מר שמאי אסיף:

אבל ראיתם יחד אתנו.

מר לאונרדו:

נכון, אבל פה יש החלטות כבדות מאוד. בכל אופן, אין ספק שיש פה דברים שאנחנו מברכים, קודם כל כל העניין הבטיחותי, אני חושב שזה שדרוג, אנחנו גם חושבים שהנצפות אל עכו תשתפר. אלה היתרונות, אבל אי אפשר שלא להיות קצת מודאגים מהשלכות אחרות. אני לא יודע אם בכלל מודעים לגודל ההחלטה של האובייקט הזה על הנוף התרבותי של עכו העתיקה. אנחנו בעכו העתיקה רגילים להתווכח על 10 מטר, ופה קמה קונסקטורה שאני מבין שהיא גם נחוצה, בכל אופן באורך של קילומטר וגובה של 5 קומות, זה אינפקט עצום על הנוף התרבותי של העיר העתיקה. אני בטוח שהתהליך הוא רציני, אני לא בקיא בכל החלופות שנבדקו. היום, בעולם, מנסים להימנע מפתרונות מהסוג הזה, בטח בסביבה של ערים היסטוריות. זה פתרון מאוד אלגנטי, הנדסי, למצב רגיל, אבל אנחנו לא במצב רגיל פה, אנחנו במצב של עיר היסטורית. שוב פעם, אני לא בעמדה עכשיו של לנתח חלופות שאני לא בקיא, מה יהיו האפשרויות של הרכבת, מה יהיו האפשרויות של לעבור מעל הרכבת עילית וצריכים דווקא על גשר שלך לעבור עוד פעם, אבל בכל זאת 15 מטר, 5 קומות, על גובה, זה לא מצב של מגדל נקודתי, של אצטדיון נקודתי. בכל אופן, אני, בגלל שיש פה מקום לבדיקות, יש פה מקום גם כן לדאגה. אני לא מפחית מהצרכים ולא מהעבודה, אבל צריך פה טיפה להיזהר כשמקבלים החלטה על תשתית חשובה. זה לא מצב רגיל. אנחנו פה ליד נכס עולמי. בכל אופן, הניתוח של הנצפות מתוך עכו, אני לא הצלחתי לראות שום דבר. הייתי צריך לסמוך על זה שלא רואים את זה. זה והרזולוציה, לא יכול לקבל החלטה על סמך איזו הדמיה באמת בסיסית ביותר. זה לא מצב,

מר שמאי אסיף :
אוקי, תודה. בבקשה.

מר אריאל טיבי :

אני רק רוצה להתייחס לזה, ואני אומר שהדאגה היא משותפת אני חושב לכל השולחן הזה, בוודאי לצוות המתכננים, כשאתה מבצע גשר של 700 מטר אורך וגובה כזה, מיסעה כזאת, עם עובי מפתח כזה וכדומה, הדאגה היא משותפת. ההחלטה היא עקרונית. קודם כל צריך לקבל את ההחלטה העקרונית האם עושים את המערכת של הכפלת המפלסים או לא. אם עושים אותה, אז בכל קונפיגורציה זה מה שנקבל. זה אורך של 700 מטר ובגובה של 13-14 מטר. ז"א זו תוצאה אחת של מפלסים. עכשיו, אם חוזר למצב הזה, אם בכלל עושים את המבנה הזה זה דיון אחר. עכשיו, איך עושים את זה, אז אנחנו מגיעים לתוצאה שאנחנו חושבים שבקונפיגורציה הזאת זה דווקא הכי עדין והכי פשוט, מה גם שה-5 קומות שאתה תיאר לא ירעו מכיוון שהחלק העיקרי נמצא בתוך סבך של שמורה, חלק גדול מוסתר על ידי האלמנטים של המלונות, אני מדבר על כיוון ראייה של עכו העתיקה, בוודאי האצטדיון. כך שהקטע שייחשף לפני עכו העתיקה הוא קטן, והוא לא יראה במלוא קומותיו כיוון שהוא יושב על שטח ירוק, שהעצים עצמן יסתירו חלק גדול מהעמודים, ומתחת לגשר, כמו שאנחנו יודעים, אין מבנה, זה שטח אוויר. והדיון שנשאר כאן זה הדיון של החתך של הקופסה של ה-3 מטר. צריך לרכז את הדיון לכיוונים האלה.

מר שמאי אסיף :
מריוס, בבקשה.

מר מריוס :

השאלה שעלתה פה היא טכנית, ואני חושב שאליעזר נתן תשובה ארוכה שיכולה לתמצת. בדקנו באילוצים האלה, זה הרוחב, גם אנחנו רצינו שזה יהיה עוד יותר אלגנטי, וזה ניתן אולי לבדיקה נוספת. יותר מדאיג אותי דווקא האמירה של לאונרדו. כי היא מאוד אוורירית והיא כאילו מכניסה את כולנו לאיזה פחד. אני מזכיר לכם שלמעט העיר העתיקה יש גם עיר חדשה, ויש בה, בגלל הרכבת, המון תשתיות סופר מודרניות. 3 גשרים עומדים להיות ושני מעברים תת קרקעיים, ויחסית לעיר מאוד קטנה זה המון. עכשיו, לאורך תוואי הכביש הזה, יש מלון, שעכשיו אתם רואים רק שליש מגובהו הסופי, ואגב, חוזרים לוורסיה, הוא הולך להיות הפתרון. הולך לקום שם עוד מלון, יותר מסיבי. מלון חוף התמרים מנצל כרגע, אבל רק שליש מהנפח שהוא יכול לקבל, מאושר, כלומר המערכות שיכולות לקום לאורך התוואי הזה הן מאוד כבדות. היה ותוכנית חוף דרומי שיש לה כאן בפורום הזה הסכמה בסיסית קיימת, זו הפונקציה שהשפעה שלה היא אדירה, ברמות שבכלל מגמדות את הפרוייקט הזה. אז אני מבקש להמעיט בסופו של דבר מהשפעתו של הכביש שהיום קיים ופשוט עולה לגובה של מקסימום 13 מטר. הוא נגמר, כשהעיר העתיקה בכלל לא יודעת שהוא נגמר. אם מישהו ייסע לעיר העתיקה, ואני מזמין את כולם, אז באמת פשוט לא רואים אותו, זה רחוק.

מר שמאי אסיף :
טוב, אוקי, עוד מישהו רוצה?

גבי רויטל :

אם אפשר רק לחדד לגבי מה שאמר מריוס. אם אפשר לראות בשקיפות מספר 14, על הקטע של הנצפות מעכו,

מר שמאי אסיף :
סליחה רויטל, מה הקשר שלך לעניין?

גבי רויטל :
אני יועצת של הוט"ל.

מר שמאי אסיף :
טוב, אנחנו לא בוטל עכשיו, אנחנו בבלחוף, הוט"ל כבר, רצית להשיב לו? אז תשיבי.

גבי רויטל :
ברמה של להשיב, שתי נקודות בנושא של העיר העתיקה, שניסינו לבחון את זה ואכן הקטע שנצפה מהעיר העתיקה, אם תשימו לב למפה של העיר, אנחנו לא עומדים בפרונט של הקשר, אבל התצפית מהעיר היא תצפית אלכסונית, ובעצם הקטע הנצפה הוא קטע של 300, בעצם הקטע שמגיע עד הנחל. מהנחל ואילך כבר מתחילים המבנים העתידיים של תיירות עכו שמגיעים לגובה של 27 קומות לפי תוכניות המתאר, הם עשויים בעצם למלא את החלל הזה ובעצם להקטין את העוצמה של הגשר לכיוון העיר, כשהמרחק הוא בסביבות קילומטר וחצי עד שניים. עושה את התצפית אחרת, יותר רכה. עוד דבר נוסף הוא, שדווקא בחשיבה של האלמנטים מול העיר העתיקה, שכן הייתה לזה חשיבה בצוותים, חשבנו אם יכול ללכת עם הקטע של הקשתות שמאפיינות את הבניה, ולעמוד בתחרותיות, ועד כמה אנחנו יכולים לעמוד בתחרותיות ולהשיג אותה, או לחילופין ללכת על כיוון אחר של האזור היותר...

מר שמאי אסיף :
שאלה, בבקשה.

מר מיכה קליין :
שאלה קטנה. האם נלקח בחשבון, הן בביסוס והן בנוף הקטן, בנוף המיקרו, האפשרות של עלייה בגובה פני הים?

מר אליעזר שמיר :
מה שאנחנו לוקחים בחשבון, אני מדבר מבחינת הגשר, אחד הדברים שאנחנו מנסים לשמור עליו, עלייה של פני הים לא מעניין אותנו, כגשר לא יקרה לו שום דבר, ואם הים יעלה בגלל המסת הקרחונים זאת לא תהיה הבעיה. עכשיו, אנחנו מאוד קרובים לים. גובה מי התהום הוא,

מר שמאי אסיף :
רגע, אליעזר, מה שטוב אצלך, אתה תמיד נותן תשובה על משהו אחר. במקרה הזה נתת את התשובה גמרת. אמרת שזה לא ישפיע על הגשר.

מר אליעזר שמיר :
הוא ממילא בתוך המים.

מר מיכה קליין :
יפה, זה הביסוס, ומי שמטייל לאורך הנחל, מה הנוף שהוא יראה?

דובר :

שהוא יהיה במים?

מר מיכה קליין:
כן.

דובר:
יהיה מוצף. ז"א, בין שני העמודים האלה.

מר איציק פרישטיין:
הגשר מבוסס בתווך של מים, לא מעניין אותו אם המים עולים או יורדים, הוא נמצא בתווך של מים.

דובר:
בהרבה מקרים, בסתם חורף, יש פה הצפות.

מר שמאי אסיף:
ניסינו, ביקשנו בהתחלה מאליעזר שאולי אפשר לסדר שכשהמים עולים גם הגשר עולה. אבל זה לא עבד. טוב, תודה לכל האורחים.

2 דיונים עקרוניים: בחינת אתרים למיקום בריכות דגים ולמיקום מעגנה לדייגי דוגית- התייעצות לשכת התכנון המחוזית.

בנוכחות:

מר אמירם ברמן- מתכנן
ד"ר רענן – וטרינר
מר משה כרם
מר דוד
נציג מועצה אזורית חוף
גב' אליסיה- מתכננת מחוז דרום
מר רובי
מר מוקה כהן
מר שמוליק גרבר
מר הלל רשף
נציג מפלגת הירוקים
גב' טליה

מר שמאי אסיף:

מבחינת אתרים במיקום בריכות דגים, התייעצות לשכת התכנון, זה הקונטקסט. ומבחינת מיקום ההגנה לדייגי דוגית, גם זה התייעצות של לשכת התכנון המחוזית. מה שאני מבקש, רק בהמשך הדרך, כל מי שדובר יאמר להקלטה את שמו ואת תפקידו, מה הוא מייצג וכולי, אם הוא רוצה להוסיף בעניין. טוב, אז אמירס, תציג את עצמך ומה אתה מייצג ותתחיל אתה.

מר אמירס ברמן :

אמירס ברמן, מתכנן, מייצג בנושא הזה את חברת דגי שיקמה בעניין של מיקום בריכות הדגים, ואני אנסה כרגע לתמצת את מה שאמרנו עד עכשיו בהרחבה בסיור ובדיונים הקודמים, פשוט להזכיר ולרענן, ואולי כמה נתונים נוספים בתמצית. א', האתרים שאנחנו בדקנו,

מר שמאי אסיף :

רגע, את הנושא של דייגי הדוגית, נכנס,

מר אמירס ברמן :

זה הנושא הבא, זה השני.

מר שמאי אסיף :

לא, לא, בואו נעשה את כולם יחד. את שניהם יחד.

מר אמירס ברמן :

אוקי, אז אני מייצג גם את דייגי דוגית, שאני מכין את התוכנית עבור הסוכנות היהודית, החטיבה להתיישבות, שדואגת לדייגי דוגית. אבל הנושא הראשון שאני הולך להציג כהצגה זה את דגי שיקמה. מדובר בבריכות דגים בסדר גודל של 35 דונם בשני שלבים, שלב ראשון 25 דונם, עוד שלב מגיעים ל-35 דונם שטח. הפרוייקט עצמו, הצגנו אותו בהרחבה, אם תרצו נוכל לחזור ולהראות איך... של הדבר הזה על גבי תצלומי הלוויין, זה הכלי הכי טוב שהיה לנו. זה מבחינת הנתונים הפיזיים. אני לא חוזר על זה כי אני חושב שכולם מכירים את זה. לגבי האתרים, אנחנו דיברנו על ארבעה אתרים שבחרנו. אחד, קראנו לו אתר זיקים. זה קיבוץ זיקים, ממערבה לקיבוץ זיקים וצמוד לבסיס הצבאי שישנו כאן. האתר השני זה אתר שקראנו לו חברת חשמל דרום. זה אתר שנמצא צמוד לתחנת הכוח רוטנברג, זה שטח ששימש בעבר כשטח היערכות להקמת תחנת הכוח, שטח מופר שהושב לאחרונה לטבעו בחסות או ביוזמת או בניהול רשות שמורות הטבע. אני מזכיר לכם, בסיור שהיינו זה אתר המשטח הזה שצמוד לתחנת הכוח רוטנברג. האתר השלישי, זה האתר שקראנו לו אתר "המכרז" על שם המכרז של מנהל מקרקעי ישראל שהיה להקמה של בריכות דגים ביוזמת המועצה האזורית חוף אשקלון, והוא צמוד דופן לגדר, לא רואים את זה כאן כי התצ"א כאן מצונזרת, לגדר של מאגרי הנפט של חברת תש"ן. האתר הזה, להזכיר לכם, בסיור אנחנו צפינו עליו מטווח של כמה עשרות מטרים מגבעה ממול. זה אתר המכרז. והאתר השלישי, זה אתר שקראנו לו חברת חשמל צפון, זה היה בכניסה למתחם של תחנת הכוח רוטנברג. שוב, היה שם שטח היערכות בנוי, ששימש בעבר להיערכות להקמת תחנת הכוח. אלה האתרים. אנחנו נתבקשנו כרגע לחזור ולהתמקד בניתוח של האתרים האלה על בסיס שורה של כמה פרמטרים שביקשתם אותנו לשוב ולמקד את ההערכה שלנו כבסיס לניתוח שלכם בהמשך בפרמטרים האלה. הפרמטר הראשון היה היצמדות לשטחים מפותחים. אז האתר הזה הוא סמוך למתקן ביטחוני, הוא לא שטח ממש מפותח. האתר הזה הוא צמוד למערך של חוות מכלים. שוב, הוא

בשטח פתוח אבל הוא צמוד דופן לחוות מכלים. אתר המכרז. אתר חח"י דרום הוא צמוד דופן, אומנם הוא בשטח של שמורת טבע מיועדת, אבל הוא צמוד דופן לאתר תחנת הכוח. ואתר חח"י צפון (חברת חשמל) הוא בשטח מפותח ממש בתוך אזור של תשתיות הנדסיות, וזה בהקשר הזה של היצמדות לשטחים מפותחים. כלומר, כולם צמודים בצורה כזאת או אחרת לשטחים מפותחים, אבל אם צריך לעשות איזושהי סקאלה, חח"י צפון הכי טוב בפרמטר הזה, חח"י דרום השני בטיבו, המכרז שלישי וזיקים הכי פחות. האתר הזה, דרך אגב, אני כבר לא התייחסתי אליו במיקוד שלי כרגע כי הוא ממש נראה על פניו לכולנו לא רלוונטי בגלל המרחק שלו, ככה שאני בניתוח שלי כרגע לא התייחסתי אליו. מבחינתנו הוא כמעט כמו כל אתר יבשתי אחר, איפה שתבחרו, הוא לא בקונטקסט של הדיון שלנו. שמנו אותו בהתחלה ככה ברמה התיאורטית העקרונית. השאלה השניה, הפרמטר השני היה הימנעות מפגיעה ברצף של שטחים פתוחים, זה למעשה נגזר מאותה הערכה שמניתי כרגע, זה פוגע ברצף של שטחים פתוחים אתר זיקים, אתר המכרז הוא בשוליים של שטחים פתוחים, לכן הוא פוגע אבל בצורה מינימלית, אותו כנ"ל אתר חח"י דרום ולדעתנו פוגע עוד פחות משום שזה שטחים פתוחים מופרים שנמצאים בתהליך... וזה לא פוגע בכלל ברצף של שטחים פתוחים מתוקף היותו, אתר חח"י צפון, מתוקף היותו בתוך אזור מפותח. הפרמטר הבא זה הימצאות דרכי גישה לאתרים. כאן, לאתר של זיקים יש לנו דרך שנסענו בה כולנו, דרך בתוך מחנה צבאי, דרך עפר. יש כאן דרכי עפר שמגיעות אל תוך האתר, ז"א ניתן היום להגיע לשם. דרכים אלה כמובן שאם האתר הזה יתפקד בצורה מסודרת יצטרכו למסד אותם ולשדרג אותם קצת, אבל ניתן להגיע, יש דרכים, יש תוואים של דרכים, יצטרכו למסד אותם בתב"ע ולמסד אותם באופן פיזי, זה ברור, אבל זה קיים. האתר השני של המכרז יש לגביו דרך שנכנסת מאזור הכניסה לתש"ן, עוברת על הגדר של תש"ן ומגיעה עליו. שוב, מדובר בדרך עפר ברמת תחזוקה עוד נחותה מזו שאנחנו נסענו עליה. צריך לשדרג כאן את הדרך בהשקעה יותר גדולה מאשר באתר זיקים, כי יש שם בורות, דרך לא מוסדרת, יש תוואי אבל צריך לשדרג אותו. האתר של חח"י דרום הוא בהמשכו של אותו תוואי, כאן כבר יש חלק שצריך ממש לסלול, כי הנחת העבודה שלנו היא שלא יתנו לנו כניסה מתוך המתחם של חברת חשמל. אילו היו נותנים לנו כניסה מתוך המתחם של חברת חשמל אנחנו פשוט בצד השני של הגדר, אין לנו בעיה להגיע לשם. אבל בהנחה שלא יתנו לנו כניסה מחברת חשמל, אנחנו את אותה דרך עפר שמגיעה עד אתר המכרז צריכים להמשיך לסלול לאורך הגדר כדי להגיע לאתר חח"י דרום. כלומר מבחינת דרך, שוב בסולם, זו בסדר, זה פחות טוב, זה פחות טוב, והכי טוב זה אתר חח"י צפון, שראיתם בסיוור כולכם שהוא יושב ממש על דרך מסודרת, דרך הגישה לתחנת הכוח ולאחר... זה היה הפרמטר של דרכי גישה. אני פשוט עונה לשאלות שנתתם לנו בדיון האחרון שלכם. השאלה הבאה הייתה דרישה למרחק של עד 200 מטר מקו החוף. אנחנו, לבריכות האלה הצגנו עמדה מקצועית שלא ראוי שהם יהיו במרחק של מעבר ל-200 מטר. כמובן כשאני אומר לא ראוי זה לא משהו בינארי כזה של כן ולא, יש איזשהו מדרוג בעניין הזה, אבל מבחינתנו 200 מטר זה קו השבירה של העניין. ביקשתם מאתנו להתייחס,

גב' כרמית פרץ:

אבל למה זה קו השבירה של העניין. ז"א מה הפרמטרים,

מר אמירס ברמן:

אני רוצה להגיד. מבחינתנו ביקשתם שאנחנו נסביר למה 200 מטר זה דבר קריטי. אנחנו כל הזמן טוענים שה-200 מטר הוא דבר קריטי בראש ובראשונה מסיבות כלכליות, ואנחנו נועצנו כאן, יש יועץ כלכלי שמכין חוות דעת לעניין הזה, הוא נטרל את השאלה הזאת ונתן לנו דו"ח תמציתי לעניין הזה, ואני אגיד אותו כרגע בשני משפטים, את התמצית שלו. ההבדל בין אתר חח"י דרום לאתר הזה, או לכל אתר אחר שהוא מרוחק מעבר ל-200 מטר, הוא הבדל של סדר גודל של 150000 שקל בשנה בעלות האנרגיה למשיכת המים, והוא הבדל של חצי מיליון שקל בעלות התשתיות. הצנרת עצמה,

מר שמאי אסיף:
זה הרבה או מעט?

מר אמירם ברמן:
מה שאמרו לי הדייגים, שבמונחים שלהם, אני מדבר על האנרגיה השנתית, זה הבדל של שקל לקילו דגים. עכשיו אתה יכול להגיד שזה בערך הטיפ שאתה נותן במסעדה.

מר שמאי אסיף:
15%.

מר אמירם ברמן:
אוקי, זה המשמעות של ה-200 מטר, וכמובן התשתיות החד פעמיות זה הבדל של חצי מיליון שקל.

מר שמאי אסיף:
אז זה 200 מטר וכל מטר זה נוסף.

מר אמירם ברמן:
כל מטר זה נוסף, כן.

מר שמאי אסיף:
שזה השוואה בין חח"י דרום לבין,

מר אמירם ברמן:
זה ההבדל ביניהם משום שהנחת העבודה שלנו, שגם אם זה,

מר שמאי אסיף:
כי זה הרבה יותר מ,

גב' אלירז:
זה המכרז מה שאתה מצביע.

מר שמאי אסיף:
כן, כן.

מר אמירם ברמן:
זה המכרז. הבדלי המחירים הם בין אלה לאלה כי הנחת העבודה שלנו שאנחנו מושכים את הצנרת כאן צמודת דופן לגדר ולא הולכים לים. זה מה שהכלכלן התבקש לתמחר.

מר ניר:

ותמחיר הדרך זה רק מרחק או גם גובה? כי חוות דעת אחרת דיברה על פרמטר מרכזי, זה הגובה ולא ה,

מר אמירס ברמן :
גם מרחק וגם גובה, כן.

מר ניר :
והוא התייחס ספציפית לאתרים, זה לא איזו אקסיומה,

מר אמירס ברמן :
אז אני אומר, ההבדל בין שני האתרים שאנחנו בדקנו כרגע, שהתמקדנו בהם, בין זה לבין זה, כי מבחינתנו אתר זיקים הוא די דומה לאתר חח"י בהקשר הזה, טיפה יותר יקר. אבל זה ההבדלים, סדר גודל שכרגע אמרתי לכם. הדבר הבא שנתבקשנו לבדוק זה השפעות אפשריות על מי הים. כלומר, בהקשר של ההשפעה של הבוצה של בריכות הדגים. אנחנו כאן מצוידים בוטרינר שלנו, ד"ר רענן, שתכף אולי יסביר על זה כמה מילים בהרחבה, לכן אני משאיר לו את,

מר שמאי אסיף :
לא, בא תגיד במילה.

מר אמירס ברמן :
בתמצית אנחנו חושבים שאת החלק הפיזי של הבוצה שנשאר אפשר לפנות בצורה מוסדרת לכל מקום שתגידו לנו, ובסופו של דבר מתחייבים שמה שיזרום לים יזרום בהתאם לקריטריונים סביבתיים מקובלים.

מר שמאי אסיף :
וזה משנה משהו בין החלופות?

מר אמירס ברמן :
זה לא משנה בין החלופות. לא.

מר ניר :
לא, אבל יכול להיות שיש דבר אחד. הקרבה, החלופה של חברת החשמל, בעצם אחת האפשרויות שאתם מדברים זה להתחבר, לקחת מים ולהוציא את זה דרך חברת חשמל.

מר אמירס ברמן :
נכון. זה שוני אחד, ויש שוני אחד אחר, יש באמת שוני באתר זיקים, כאן אנחנו בחזית של שמורת טבע בכל זאת ושם לא. זה ההקשרים. אבל אני חושב שאת הסקירה הזאת,

מר שמאי אסיף :
לא הבנתי, אבל אם מפנים באופן מסודר, אז את כל השאר מה?

מר אמירס ברמן :
אז אני אומר, אני מציע שרענן ידבר.

ד"ר רענן :
שמי ד"ר רענן, אני רופא וטרינר. אני מלווה מידגים בכל רחבי הארץ. בהיבט הזה רק מילה, מבלי להיכנס כרגע לתכנון, לדבי נושא המיקום,

אחד הנושאים שעלו בשיחות עם אגף החופים כפי שזה נקרא באיכות הסביבה היה נושא של מפגעים, לא רק בהיבט של המים החוזרים אלא גם מפגעי נוף. מבחינה זאת, האתר שצמוד לחברת החשמל, אז אפשר לדבר על כך שמפגע הנוף של המים החוזרים נבלע בתוך המתקן המרכזי של חברת החשמל, אין כאן צנרת נוספת של מים חוזרים, לא תעלה פתוחה או סוג כזה של אלמנט בנוף. לגבי המערכת עצמה,

מר שמאי אסיף :

כי זה משתלב עם צנרות של חברת חשמל?

ד"ר רענן :

עם צנרות ועם המים החוזרים של חברת החשמל. אני מדגיש, אחרי שהמים טופלו, לא במקום הטיפול אלא רק אותם מים שטופלו חוזרים דרך הצנרת של חברת חשמל.

מר שמאי אסיף :

תודה. כן, אמירם.

מר אמירם ברמן :

אוקי. אחר כך ביקשתם שאנחנו נתאר את המתקן, אני חושב שתיארנו אותו בהרחבה כמה פעמים, אני לא חוזר על זה כרגע. זיקה לשטחי החקלאות הימית היזומים בידי המועצה האזוריים חוף אשקלון, נזכיר לכם שוב, כן, אתר המכרז זה אתר של יוזמה של חוף אשקלון להקים בריכות דגים במתכונת דומה למה שאנחנו מדברים. מבחינת זיקה, ליזמים כאן אין שום בעיה שתהיינה בריכות של חוף אשקלון גם. מה שהם עומדים על כך, שהם יעמדו בחזית של לא מעבר ל-200 מטר. אם בעורף שלהם רוצים לעשות בריכות דגים נוספות,

מר שמאי אסיף :

הסימבול הזה הוא מעבר ל-300 מטר.

מר אמירם ברמן :

אני אומר, הם רוצים להיות בחזית, לא 200 מטר, הם רוצים להיות הכי קרובים לים. אם אתה שואל אותנו, יש קונפליקט בין שני הצדדים? אין קונפליקט במהות, רק הם רוצים להיות ראשונים מה שנקרא. עם נוף לים.

גב' אילנה :

רגע, וזה בכלל רלוונטי המקום הזה? הרי אמרתם שזה נופל על 200 מטר.

מר אמירם ברמן :

לא, אני פשוט עונה על השאלה שאתם שאלתם. אני פשוט עונה על השאלה, זה הכל.

מר שמאי אסיף :

לא, לא, לא אמרו שזה נופל

מר אמירם ברמן :

אני חושב שהוא פחות רלוונטי, אבל אני כעת מציג פשוט את שיעורי הבית שעשינו, זה הכל. השאלה האחרונה בשיעורי הבית זה היה עמדת הגורמים. אז יש לנו ככה, את העמדה של מועצה אזוריים חוף אשקלון,

שהיא לא מתנגדת לאף אחד מהאתרים שאנחנו מציעים ובלבד שתישמר להן הזכות להקים את בריכות הדגים באתר המכרז. והם גם נמצאים כאן, והם יוכלו להגיד את עמדתם באופן ישיר. העמדה השניה זה חברת חשמל,

גב' כרמית פרץ:
את מי הוא מייצג,

מר שמאי אסיף:
הוא מייצג שני גורמים. את דגי שיקמה שרוצים להקים כאן מתקן כזה, שזה עכשיו הוא מתאר את זה, והוא מייצג גם את הדייגים של דוגית, שצריכים אתר נוסף, שתכף נדבר עליו. זהו. עכשיו עמדת הגורמים, הוא התחיל עם מועצה אזורית חוף אשקלון.

מר אמירם ברמן:
עכשיו, הגורם השני זה חברת חשמל, שהצגנו לכם גם את העמדה בכתב, כל הנספחים שליקטנו מאז הסיוור נעביר לכם בהמשך. חברת חשמל גם לא מתנגדת לאתרים השונים למעט אתר חח"י צפון, שלטענתם הוא נשמר, הוא נחוץ להם לצורך מה שהם קוראים פרויקט די, אני לא בדיוק יודע מה זה, אתם בטח יודעים יותר טוב, לשלב הבא בפיתוח תחנת הכוח רוטנברג.

מר גידי:
ומה לגבי הצינורות שיעברו דרכם?

מר אמירם ברמן:
אין צינורות שיעברו דרכם, יש צינורות שישתלבו אתם בגדר שלהם, לא דרכם, לא נכנסים פנימה.

גב' איריס:
רגע, חח"י דרום, איפה הולך המים? איפה השפכים יוזרמו?

מר אמירם ברמן:
צמוד לגדר שלהם, ובאיזשהו שלב יכולים להתחבר ליציאה של מי ה.... אין להם התנגדות לזה.

דובר:
אין פה את המתקן התפלה איפשהו?

מר אמירם ברמן:
לא, זה בתצ"א. על מתקן התפלה נדבר כשנגיע לדייגים.

דובר:
יש רצון של שיתוף פעולה בין חברת החשמל לחוות דגים.

מר אמירם ברמן:
חברת חשמל רק מתנגדת לאתר הצפוני. האתר הזה.

מר שמאי:
והם הסכימו, וזה בדוק אתם שאפשר לנצל את הצנרות שלהם כדי להזרים את השפכים?

מר אמירס ברמן :
אני לא בדקתי את זה.

מר משה כרם :
מרכז המחלקה לזימות בחברת חשמל זה ד"ר משה בקר, סליחה, משה קרל. אנחנו בקשר רציף אתו, הנכונות מלאה.

מר אמירס ברמן :
המסמך, שבכל אופן אני מצייד אתכם בו, מתייחס לאתרים, לא מתייחס כרגע לתשתיות האלה כי זה לא היה השאלה. משרד הביטחון, אין לנו כאן את העמדה, יש כאן את הנציג, נכון? הייתה צריכה להיות איזושהי פגישה ולא הייתה, אז אין לנו עמדה פורמלית של משרד הביטחון כרגע. אנחנו יודעים בעל פה שהוא לא התנגד. לגבי ארבעת האתרים האלה שאנחנו דנים כרגע למיקום בריכות דגים. אנחנו יודעים שמשרד הביטחון לא מתנגד אבל אין לי עמדה בכתב שקיבלנו.

מר אבי :
בריכות דגים אין לנו בעיה, אבל לא לגבי זיקים, לא בזיקים.

מר אמירס ברמן :
אוקי, אז תגיד אחרי זה את העמדה שלך, כי אנחנו לא הצלחנו להיפגש אתכם בתאריך,

מר שמאי אסיף :
הנה, הוא אמר.

מר אבי :
אני אמרתי, לגבי זיקים.

מר שמאי אסיף :
רגע, רצית פגישה, לא הצלחת להשיג פגישה, הנה יש לך פגישה.

מר אמירס ברמן :
השאלה שלי, כשהוא אומר לא זיקים למה הוא מתכוון?

מר אבי :
למעט זיקים, בשאר האתרים אין לנו התנגדות.

מר אמירס ברמן :
ז"א לא זה נייט ב-נ' רבתי? או שלא זה בתנאים?

מר אבי :
לא זה באיך שתרצה לראות את זה.

מר אמירס ברמן :
עכשיו, רשות העתיקות, קיבלנו מהם מסמך שהם לא מתנגדים לאתרים, כל האתרים נגועים בעתיקות, הם לא מתנגדים לאתרים. אל תצחקו, כי אני במקור רציתי ללמוד ארכיאולוגיה בכלל. רשות העתיקות היא לא מתנגדת לאתרים ובלבד במידה שיקימו את העמדות אז הם יצטרכו חפירות הצלה או דברים כאלה, בהתאם לחוק. זה מה שיש לי להגיד נדמה לי עד כאן. כן, זהו.

מר שמאי אסיף :
טוב, תמשיך עם החלק השני.

מר כרמל :
רק שאלה כלכלית שלא הבנתי. אמרת שקל מ-7 זה 15%. 15% ממה?
מבערך 7 שקלים?

מר דוד :
עלות ייצור של דג זה ...דולר, עלות שיווק ברמות סיטונאיות, אנחנו לא מוכרים בפרטי אנחנו מוכרים סיטונאי, זה 7 דולר. הפער שני דולר שזה סדר גודל של זה, יש לנו עלות שאיבה וטיפול בשפכים וכל הסיפור הזה, זה עניין של שקל ומשהו. אנחנו מגיעים למצב שאם אנחנו נכנסים להשקעות האלה, סך הכל יש 150000 שקל בשנה, שזה 150 טון.

מר כרמל :
אוקי, תודה.

מר גידי :
רגע, יש פה כל מיני שאלות או,

מר שמאי אסיף :
בא תן לו את כל ואחר כך תרשמו לכם את השאלות. נראה אחר כך את התמונה הכללית.

מר אמירס ברמן :
טוב, בנושא של הדייגים אנחנו מלכתחילה פתחנו בשורה הרבה יותר ארוכה של חלופות, אבל בסוף התמקדנו, גם לאור הסיור ולאור הדיונים, בארבע חלופות. חלופה אחת הייתה זיקים. דרך אגב, מה שאני הולך לסקור בפניכם הוא די דומה למה שסקרנו קודם, אז חלופה אחת זאת הייתה זיקים בחזית של הבריכות כאן. חלופה שניה הייתה חח"י דרום, שוב, בחזית של הבריכות דגים. חלופה שלישית הייתה אתר קצ"א, לא מה שמסומן כאן אלא מה שצריך להיות כאן, זה למדנו רק בסיור כי לפני כן לא נכנסנו פנימה, וזה האתר הזה ירד. וכאן, אתר של מרינה אשקלון, באחד המזחים כאן בפנים, זה החלופה הרביעית. עכשיו, אני אתאר אותם במהירות בהתאם לפרמטרים שביקשתם לבחון. היצמדות לשטחים מפותחים, אתר זיקים הוא צמוד רק למתקן ביטחוני. אתר חח"י דרום הוא צמוד במידה רבה לאתר של חברת חשמל. אתר, מעגן קצ"א הוא בתוך שטח מפותח ואותו דבר המרינה. שאלה שניה הייתה הימנעות מפגיעה ברצף של שטחים פתוחים. זה הנגיב של מה שאמרתי כרגע, לא נחזור על זה עוד הפעם. זיקים, נחזור בכל זאת, זיקים הוא בתוך שטחים פתוחים, חח"י דרום לא פוגע לטעמנו בשטחים פתוחים פגיעה של ממש, והשניים האחרים כמובן בכלל לא. השפעה על שמורת הים שיקמה, זה שורת הים שנמצאת כאן בחזית של זיקים. זאת שאלה שהיא רלוונטית רק לאתר זיקים, ואנחנו לא יודעים על שום השפעה שלילית. כלומר, אנחנו, גם בשיחות שהיו לדייגים, אני יודע את זה רק כרכילות, ז"א אין לי כאן מסמך מדעי שאני יכול להצביע עליו, לא הצלחנו מאז לייצר אותו, וגם לא קיבלנו איזושהי עמדה, פנינו לרשות הטבע והגנים אבל לא קיבלנו איזושהי עמדה מסודרת בעניין הזה, אולי הם יוכלו להרחיב כאן בדיון. הפרמטר הבא זה היה דרכי גישה לאתרים. זה אותו דבר כמו שאמרתי לכם קודם, לא נחזור על זה.

דובר :
איך מגיעים לקצ"א?

מר אמירם ברמן :
בכביש. מה ז"א? הבעיה היא לעבור את ה-ש"ג, לא להגיע מבחינה פיזית. השאלה הבאה הייתה חשיבות הדרישה לחוף חולי. אני חושב שאנחנו הסברנו כמה פעמים שכל עוד אתה לא עוגן במעגנה מסודרת הסירות צריכות את החוף לצורך...., הן פשוט כאילו נעצרות עליו, לכן צריך חוף חולי וצריך איזשהו טווח של כמה עשרות מטרים, כי אתה לא יכול, כי לפעמים אתה בא במהירות כזאת שאתה לא יכול שיהיה לך מצוק ממש על החוף, כי אז אתה פשוט תיתקע בו. עכשיו, אנחנו לא רוצים שזה יהיה מעבר ל-200 מטר, כי בסופו של דבר גוררים את הסירות ואת הדיג ואת הציוד מהחוף לאותם אתרי אחסנה שאנחנו מדברים. אני אולי שכחתי לתאר כאן בפתח, שהמעגנה פירושו של דבר למעשה איזשהו עורף לוגיסטי,

מר שמאי אסיף :
זה לא מעגנה, זה לא שם טוב.

מר אמירם ברמן :
השם זה עורף לוגיסטי לדייגים. זה למעשה השם ככה במילה ארוכה שניתן לזה קיצור, אבל כרגע זה עורף לוגיסטי לדייגים, שזה למעשה כמה מכולות שפזורות על שפת הים עם חשמל ומים.

מר גידי :
בחצר.

מר אמירם ברמן :
בחצר, סדר גודל של 7 דונם ברוטו, לכולם ביחד. חלוקת שטחי דיג, אז אנחנו בהתחלה הייתה חלוקת שטחי הדיג בין הדייגים של דוגית לבין דייגי אשקלון, שקיבלתם תיאורים די צבעוניים מה מערכת היחסים ביניהם. אז חלוקת שטחי הדיג, יש לנו כאן איזושהי תצ"א, נוכל להמציא לכם אותה בהמשך, אבל למה שאמרנו בעבר, לכל אחד יש את הטריטוריה שלו, ולפחות דייגי דוגית לא יכולים לחדור לטריטוריה של אשקלון. בא נגדיר את זה ככה. לא מומלץ. זה לגבי חלוקת שטחי הדיג. עמדת הגורמים, המועצה האזורית חוף אשקלון אינה מתנגדת לאתרים המוצעים שבתחומה. חלק מהאתרים זה בתחום עיריית אשקלון. בעיריית אשקלון החברה הכלכלית לאשקלון מתנגדים לאתר המרינה, יש לנו, הוציאו לנו על זה מכתב. משרד הביטחון, שוב, הפגישה שנועדה ל-16/5 נדחתה ואין לנו עמדה מסודרת שלהם. רשות הטבע והגנים הם בעד המרינה באשקלון ומתנגדים לאתר חח"י דרום. רשות הטבע והגנים בעד המעגנות הקיימות, מרינה או קצ"א, אבל לא בעד השטחים הפתוחים, לא חח"י דרום ולא זיקים. רשות העתיקות לא מתנגדים. כפי שאמרתי קודם, במידה ויימצאו עתיקות אז נפעל על פי חוק העתיקות. זהו, עד כאן. אנחנו, שורה תחתונה של המלצות. אנחנו, לגבי בריכות הדגים רואים עדיפות ראשונה לחח"י דרום, לגבי הדייגים עדיפות ראשונה זיקים, אפשרות לחח"י דרום גם.

מר שמאי אסיף :

טוב, אני באמת מציע שמי שאין לו מה להוסיף כרגע לא יוסיף, אבל אם יש לו מה להוסיף לנו בתמצית אז שיעשה את זה. ץ אז בואו נראה מי רוצה עוד להתייחס בעניין. בבקשה.

נציג נועצה אזורית חוף :
מועצה אזורית חוף אשקלון, עמדתה היא, כמו שאמר אמירם,

מר שמאי אסיף :
לא, אם זה כמו שאמר אנחנו שמענו.

נציג נועצה אזורית חוף :
לא, רק בהסתכלות אחת קטנה, ז"א לנושא המכרז, מה שאנחנו קוראים פה, אנחנו מבקשים שלא יקשרו את זה, אנחנו רואים את זה כשטח שלנו שאנחנו רוצים לקדם, יש לנו עליו ייעודים, יש לנו יזמים, יש לנו רצון של התושבים של מועצה שלנו, בסך הכל סובלת מחוסר בתעסוקה, בחוסר במקומות של יזמויות. אנחנו מבקשים שהמקום הזה יאושר לנו,

מר גידי :
ייעוד כחות דגים, כן?

נציג נועצה אזורית חוף :
חות דגים בנושא, מה שנקרא, המכרז, המקב"ת, מה שהיה נקרא, הוא צמוד דופן לתש"ן, הוא לא פוגע בשטח משום שהוא צמוד דופן לתש"ן.

מר שמאי אסיף :
אבל יש אפשרות לשלב את שתי היוזמות באותו מקום?

נציג נועצה אזורית חוף :
תראה, יכול להיות, משום שאם הם, אנחנו מדברים שם על שטח של 130 דונם, אם הם מדברים על 30 דונם אז אפשר לעשות שם, אבל אני יודע שלהם המרחב הוא גדול והוא לא מתאים להם, ואני מכבד את רצונם ותומך במה שהם רוצים.

גב' אילנה :
המיקום של אחד פוגע בשני?

מר ניר :
למיטב ידיעתי, אליסיה תתקן אותי, בתוכנית המתאר של חוף אשקלון הסימבול ירד.

נציג נועצה אזורית חוף :
לא, לא ירד.

מר אמירם ברמן :
הוא ירד זמנית. לא, בא, הוא ירד עד שתתקבל החלטה בקשר לדייגי, לבריכות,

מר ניר :
אז יצרו את הקשר בין הדברים.

מר אמירם ברמן :
כן.

מר שמאי אסיף :
אליסיה, בבקשה.

גב' אליסיה :

כשדנו בתוכנית המתאר של חוף אשקלון, שזה היה לפני חודשיים משהו כזה, לא רצינו לסמן את הסימבול עד שלא נקבל איזושהי החלטה או כיוון. אני חושבת שכשהתוכנית תופקד בפועל, שזה בימים הקרובים, נוכל לדעת באופן יותר מדויק איפה הסימבול, אנחנו נסמן אותו. התוכנית תופקד עם סימבול לפתרון לעניין הזה. בינתיים ירד כי אין לנו תשובה. על...אין לנו תשובה לעניין הזה, כי לא נבדק במהלך הדיון עם וועדות היגוי של תוכנית חוף אשקלון. זה נכנס בשלבים האחרונים. ... הזה, אנחנו הורדנו. אני לא בטוחה שאנחנו נכניס את הסימבול של המ... , כי גם אני לא כל כך יודעת איך הוא נולד, ואם זה ה-200 מטר זה כל כך קריטי וחשוב, כלכלית, למה המרחק הוא בסדר?

נציג נועצה אזורית חוף :

אולי נגיד, אנחנו לא הולכים על חוות דגים, אנחנו הולכים על חוות ...שקונים דגים. זה משהו אחר מהטכניקה שלהם. ולנו זה מאוד חשוב, אנחנו סובלים מחוסר יזמויות במועצה ותעסוקה, אבטלה של 60%

מר שמאי אסיף :

בשביל זה יש לכם, וועדה מחוזית שלמה עומדת בפניכם כדי לטפל בעניין. אני בטוח שהיא תיתן לכם שרות מצוין. כן.

מר רובי :

רובי כפיר, נציג הדייגים. יש איזושהו עניין שהוא קצת בעייתי מבחינתנו. יכול להיות שרואים את זה פה כולם כאיזושהי יזמות פרטית. זה לא יזמות פרטית, זה יזמות של המדינה. ז"א מי שהולך להקים את המעגנה...

מר שמאי אסיף :

לא מעגנה.

מר מוקה כהן :

עורף לוגיסטי לדייגים. סליחה. מי שהולך להקים את זה בעצם זה המדינה. עכשיו, יש בעיה אחת קטנה תקציבית בכל מה שקשור, שאני לא יודע אם זה המקום אבל זה דבר שצריך לקחת גם כן כשיקול דעת, איפה שאנחנו יושבים היום, מבחינה לוגיסטית כמעט הכל כבר מוכן. הדבר היחיד שחסר לנו זה חשמל. יש דרך גישה, יש שם כמעט כל מה שצריך בשבילך ההתקיימות של הדבר. אם היו מחליטים על איזושהו אתר אחר, הלוגיסטיקה יכולה לקחת שנה ושנתיים ושלוש. אנחנו, סתם לדוגמא קטנה, בשביל להוציא איזושהו תקציב קטן רק בשביל הדבר הזה שאתם רואים פה היום, מה שאמירם עשה, חלק היה מימון עצמי שלנו וחלק לקח לנו שנה וחצי להשיג תקציב. אז כל שקל כשמדובר במעגנה, שמדובר על סכומים של משהו כמו מיליון שקלים הערכה שלי, יכול לקחת חמש ושש ועשר שנים, אני לא יודע כמה, כשבינתיים אנחנו עדיין נהיה כלואים בין שמים לארץ, מה זה אומר? אנחנו נשאר במקום שבו אנחנו נמצאים, כי לאף אחד לא יהיה לב להוציא אותנו, אבל אנחנו נהיה בלי מים ובלי חשמל ובלי תנאים, כמו שאנחנו עובדים היום, עם צווי הריסה, עם משפט שמתנהל מול המנהל, צריך לקחת את הנשוא הזה גם כן בחשבון, כי מבחינת השטחים, גם השטח שאנחנו

יושבים עליו היום הוא שטח מופר, גם השטח של חח"י דרום הוא שטח מופר, בא נאמר שם השקיעו כספים בשביל להחזיר אותו לקדמותו ורוצים שנפר אותו מחדש. ואיפה שאנחנו נמצאים מבחינה לוגיסטית הרבה יותר פשוט ומהיר מבחינתנו, כדי שנוכל אחרי שנתיים של הפינוי בעצם לחזור לחים השגרתיים שלנו. היום אנחנו נמצאים במתחם של זיקים, מה שמסומן בחלק התחתון. מה שאנחנו מבקשים באמת בכל האפשר, לקבל את ההחלטות היום, עוד יש לנו תהליכים סטטטוריים, וועדה מחוזית ונחזור אולי אליכם. אנחנו מבקשים לקבל החלטה. אנחנו לא חושבים שחייבים לקשור את שני הדברים, ז"א לגבי הדייגים, הנושא של המעגנות הוא פתרון תיאורטי, הוא לא פרקטי, הוא לא מעשי, קצ"א לא מוכנים לשמוע עליהם בשום אופן. אשקלון כתבו במפורש שהוא ייגמר בשפיכות דמים. זה לא פתרון. זה לא קיים. אנחנו בודקים את העניין הזה הרבה מאוד זמן. המרינה ביקשו שנעמיד שם אמבולנסים. בסדר, זה, אנחנו אותה מדינה, צריך להכיר בעובדות. מי שרוצה יכול לבדוק גם מה חושבת על זה המשטרה. אנחנו מבקשים, אפשר להפריד, דגי שקמה מעדיפים את האתר שליד חברת חשמל, הוא נוח להם, הדייגים מעדיפים את זיקים. אנחנו לא יודעים מהי עמדת משרד הביטחון לגבי הדייגים. לגבי דגי שקמה אנחנו יודעים שהם נגד.

מר שמאי אסיף:

מה שאני מציע ככה, תגיב לעניין שהועלה כאן על ידי הדייגים, שהן אומרים, תשמע, הושקע, קשה לנו לקבל תקציבים וכולי. האם אתה באמת רואה בזה אילוץ משמעותי? לא יודע מה המחויבות של המדינה כלפיהם בהקשר הזה, אין לי שום מושג, ואני לא יודע אם אתה רוצה עכשיו להעמיד את הכל בצורה מאוד חדה וברורה, אבל בהנחה שיש מחויבות, כפי שנאמר כאן למדינה, להקים, לעשות, לפתח, לסדר וכולי, האם אתה באמת רואה הבדל משמעותי בין למסד אותם במקומם כפי שהם מציעים למעשה פה, ובין לארגן את זה במקום אחר, שיש לזה אפילו בעיניי, לרגע אני רוצה ככה לא, לצייר את היתרון שבעניין, ששם עושים משהו מסודר, מאורגן, ולא מפריעים להם לעבוד בינתיים. בשביל לעשות משהו מאורגן אז זה לוקח זמן ורק אז הם עוברים. יש לזה כביכול איזשהו יתרון. האם זה באמת שיקול שאנחנו צריכים לקחת באופן יסודי?

מר מוקה כהן:

כן, ראשית יש לנו מחויבות עמוקה כלפיהם. אנחנו הוצאנו אותם ממקומם. אין ספק שהפרוייקט, ההעמדה שלהם בזיקים תוזיל בהרבה כי לא צריך לפצוח דרך ענקית שכנראה תיפול עלינו, ואנחנו הולכים עם ההעדפה שלהם להיות בזיקים. לא שזה בלתי אפשרי במקום השני, אבל צריך לדעת, מבחינת קופת המדינה והיכול לקבל אוקי, אין ספק שהמקום בזיקים עדיף.

גב' עדנה:

לעומת גם מרינת אשקלון? גם שם לא צריך לפתוח דרך. בהנחה שהיא אופציה.

מר מוקה כהן:

מרינה היא לא אופציה.

גב' עדנה:

פסלתם אותה על הסף?

מר רובי :
האופציה הזאת הופסלה,

מר שמאי אסיף :
סליחה, מוקה מציג את עמדתו, עמדת מנהלת סלע. הוא מציג אותה כאן.

גב' עדנה :
אבל יש פה ארבע אלטרנטיבות.

מר שמאי אסיף :
אז הוא מציג את עמדתו. הוא, מבחינתו טוען, שזה, כך שמעתי,

מר מוקה כהן :
אני מציג נתונים שאי אפשר לשים את הדייגים מפוני דוגית עם הדייגים בתוך המרינה באשקלון, זה ייגמר בשפיכות דמים, ויש לזה כבר ניסיון. זו לא אופציה מהותית.

מר כרמל :
זה כמו בעלי באסטות.

מר מוקה כהן :
במקרה הזה זה, דייגים, בלי לפגוע באף דייג, זה לא בדיוק רקדני באלט. עיריית אשקלון מתנגדת בחריפות רבה. היא לא תכניס אותם לשם.

מר שמאי אסיף :
עיריית אשקלון אומרת, פשוט מהסיוור, שגם הדייגים הקיימים עושים להם צרות גדולות ויש להם קושי גדול אתם, ואומרים, להביא עוד דייגים, לא מקובל עליהם לחלוטין.

מר הילל רשף :
הילל רשף. המרינה באשקלון.

מר שמאי אסיף :
אתה מסכים עם מה שאני אומר.

מר הילל רשף :
מסכים ובאתי לחזק, וחשבת, אני רוצה להוסיף עוד איזה 2 סנט שלי בעניין הזה. חשבת בתור מקום שמושב בירושלים ולא רובכם פה אנשי ים, לתת פה איזו אנלוגיה מטופשת. אם היינו מעמידים את משרד הארגון של מצעד הגאווה בלב מאה שערים, עם דופטרים ועם דאנרים, כמו שצריך לקדם את העניין, זה איזושהי אנלוגיה מטופשת שקפצה לי לראש, בלי להגיד מי זה הדתיים ומי זה הגויים. עכשיו, דייגנו היקרים, ועוד פעם, בלי להיכנס להכללות, הם כולם נבחרת מפוארת של צדיקים, שחלקם הגדול נמצאים ועוסקים בדבר הזה מטעמים שיקומיים. כמו שאמר מישהו בעיריית אשקלון, כשהם בים הם לא בסם. מצאו איזה קופירייטינג מתוחכם לעניין הזה. היו ניסיונות שונים ומשונים של הידברות. זה לא יעבוד העניין הזה. יש שם ניגוד מובנה, בילד אין, שאני לא חושב שיש דרך.

מר שמאי אסיף :

אני מבקש, מי שיש לו משהו לומר, להתייחס, מהאורחים, שיתייחס כרגע. אחר כך יהיו שאלות.

מר מיכה קליין :

שאלה לסדר. כמו שאיש משרד הביטחון אמר מקודם לאמירם בקשר לבריכות הדגים, הם לא בעד אתר זיקים. מה בקשר לדייגים?

מר אבי :

שישאלו אותי אז אני אענה. לגבי הדייגים אין לנו התנגדות. לדייגים. באף אחד מהאתרים.

מר שמאי אסיף :

יהיה לנו דיון פנימי ותשאלו שאלות, כל אחד יגיד את דעתו. בואו נעזוב את חברי הוועדה בעניין. רגע, בואו נשמע פה את נציג מפלגת הירוקים.

נציג מפלגת הירוקים :

מפלגת הירוקים. יש פה שני אתרים שהם בעייתיים, ולגבי המרינה של אשקלון יש פה בעיה בקונספט. לגבי האתרים הבעייתיים זה האתרים שהם בשטחים הפתוחים, שהם באמת גוזלים חוף, חייבים לזכור,

מר שמאי אסיף :

איזה?

נציג מפלגת הירוקים :

האתרים שהם על החוף, גם בזיקים. ה... של הסירות האלו והעורף הלוגיסטי הוא גוזל חוף. אנשים לא יכולים יהיו לשהות באזורים האלו, יהיה שם פעילות תעשייתית או פעילות שהיא מרחיקה אנשים, ריח, רעש וכולי, וגם ההיקף שנדרש פה ל...הזאת הוא היקף גדול מאוד לעומת הדייגים האחרים. עוד נקודה זה ההתעגנות של מעגני דיג כאלו, שמהניסיון שלנו בהמשך יש השתלטות והתפתחות אחרת שהיא לא דיג. התפתחות של יוזמות אחרות שנעגנות על העניין הזה. ולגבי המרינה, יש פה בעיית קונספט שמאוד חורה לי, שנשמעת רע. יש פה בעיה רגעית בין קונפליקט רגעי, שרוצים פה לפתור את זה בפתרון תכנוני שהוא ארך טווח, שהוא לעשרות שנים, ונראה שהמטרה לא יכולה והיא פונה למוסדות התכנון שיפתור בעיה, בעיה של קונפליקט שהוא משטרתי, פלילי,

מר שמאי אסיף :

ברור, ברור, הדברים ברורים.

מר רוני :

לגמרי לא ברורים, אני מצטער. לחלוטין לא ברורים. מכל מה שאמרת עד עכשיו לא הבנתי שום דבר. איפה אתה מכיר אזורים של התפתחות מעגנות במדינת ישראל, שהפכו למשהו אחר? זה אחד. שתיים, איזה שטח...נרחב יש מתחת לגשר, הולך להתפתח פה? השטח בחח"י דרום, שהיינו בסיוור, זה צמוד לגשר.

נציג מפלגת הירוקים :

אני לא מכיר את זה, את האמת.

מר רוני :

דובר פה על בין 15-5 במקרה הקיצוני סירות. איזה שטח... נרחב יש פה?

נציג מפלגת הירוקים :

אני מכיר. בא, אני אענה לך. אני מכיר בהרצליה כפר דייגים, לפני עשרות שנים הקימו את זה וזה התפתח באופן, כל דייג הקים לו עוד מבנה וזב נשאר ככה, אף אחד לא נגע בזה, אף אחד לא מתעסק בזה.

מר שמאי אסיף :

אוקי, תודה. בבקשה.

מר דוד :

שמי דוד, יזם חוות דגי שקמה. אנחנו, כמו שאמר גם מוקה, ההעדפה הראשונה שלנו זה כמובן חח"י דרום. אנחנו הפנינו לשם איזה מחוז דרום לבחון את השטח. זה צמוד תעשייה קיימת, שטח מופר שכבר הופר לפני שנים רבות על ידי חברת החשמל, שטח שלמעשה נותן לנו קרבה, הן לחוף, בלי לפגוע במפגע החופי, בלי לפגוע ברצף חופי של חוף הרחצה. דבר נוסף, יש לנו את האפשרות הגדולה, שהיא האולטימטיבית מבחינת נושא של גידול דגה, זה הקרבה למים החמים של חברת החשמל, בשני אופנים: זה יכול להיות או כמחליף חום וזה יכול לקצר לנו עלויות גידול בבין חודשיים לשלושה חודשים בעונות גידול, ודבר נוסף המים אכן ייבדקו על ידי המומחים שלנו ויוכלו להשתמש במים עצמם כמים לרביצה של דגים בתוכם, אז המים האלה ישמשו אותם. ושוב, אנחנו, למעשה להבדיל מכל היזמים בכל גוש קטיף, כולל הדייגים עצמם, אנחנו הגורם היחידי שלכאורה לא יכולים לעשות שום דבר, מוציאים כבר שלוש שנים כסף מכיסנו הטוב, לא בסיוע של אף אחד, כדי להגיע לשלב עוד לפני הקמה. ז"א אם אנחנו היום נקבל אישור להקמה אנחנו בערך עוד שנה וחצי שנתיים נראה את השקל הראשון. ז"א אנחנו חמש שנים מוציאים כסף. כשלקחו מאתנו את הקרקעות לא שאלו אותנו לנושא הזה. רבותיי, הנושא הזה הוא בנפשנו, ואני אומר את זה במפורש. היינו בשני סיורים גם בשטח, בדקנו את הנושאים האלה, כל הגורמים היו, זה סיור של 40 איש בשטח עצמו, כל האמירות נאמרו. הבאנו גם את האיש אולי מספר אחד בארץ כמומחה לדגה, ואני אומר, אם יש לכם שאלות ספציפיות בנושא הזה זה הזמן לשאול אותו, כי אני לא רוצה עוד פעם עוד ישיבה ועוד ישיבה. לכם זה תפקיד, אצלנו זה חים. ולכן בקטע הזה תקבלו כבר החלטה לגבנו. חח"י דרום, לכל דבר ועניין, אין לו שום השפעה לרעה בשום אופן ובשום צורה. תודה.

מר שמאי אסיף :

תודה. עוד מישהו רוצה להוסיף?

נציג מועצה אזורית חוף :

בשמורה הימית שנמצאת בחוף זיקים יש שתי הערות. א', יש סעיף בתקנון, שבו יאופשר אזור של 100 מטר לצורכי מעגנת סירות, בשעתו היה מיועד גם לספורט ונופש. בתוך השמורה, בתקנון, יהיו 100 מטר לצורכי יציאה וכניסה של סירות, וזה נמצא בתקנון השמורה, והדבר השני, השמורה עצמה נעשתה ככה שהיא לא תהיה עד סוף השטח שבמועצה שלנו, אלא בסביבות 500 מטר למועצה שלנו השמורה מסתיימת, ויש שם אזור לפעולות אחרות, כמו,

מר שמאי אסיף :

לא בטוח שהבנתי מה אתה אומר.

מר אמירם ברמן :

הוא אומר שהשמורה לא נפרסת, לא בין זיקים לתחנת הכוח אלא בין זיקים לצד צפונה לשפך הנחל, זה הכל.

גב' עדנה :

אפשר לראות את התוכנית?

7נציג מועצה אזורית חוף :

לא הבאנו את השמורה, גם לא מסומן פה גבול המועצה, אבל, בכל אופן היא לא נמצאת עד גבול אשקלון,

גב' עדנה :

אבל צריך לראות תוכנית, אי אפשר ככה.

מר שמאי אסיף :

כן, לא, לא, לא, יש עוד מישהו מסביב שהיה רוצה להתבטא?

גב' טליה :

אני רק רציתי להגיד שבתוכנית המתאר של חוף אשקלון, האזור של זיקים מופיע כאזור נופי. נכון שהאזור עכשיו קצת מופר בגלל שיש שם בטונדות עוד מהצבא, אבל לפי דעתנו צריך להשאיר את האזור הזה כאזור פתוח ולא להקים שם דברים נוספים, כי אפשר להשאיר את האזור הזה כאזור פתוח לציבור, לחבר אותו לחוף הים שנמצא צפונית אליו. ז"א העדיפות שלנו במקרה הזה היא נמוכה.

מר שמאי אסיף :

שניה, אבל אנשי חוף אשקלון אומרים הפוך.

גב' טליה :

זה העמדה של המתכננים,

נציג מועצה אזורית חוף :

אני מדבר על תב"ע בתוקף. ודבר שני, אולי היא יודעת, הוועדה הזאת שחררה לנו שטח של 1000 מטר ממלונאות שפנוי לציבור. אז להבא לא נעשה את הכל שחור. האזור הזה הוא בשוליים. לצורך האנשים, שי עימותים עם הצבא לגבי היכולת. אבל עכשיו בגלל הנכונות של הצבא לתת את התרומה הזאת, אני לא בטוח שיהיה נכונות של הצבא לתת את האזור הזה לציבור הרחב, כי כל האזור הזה, לא הזכירו, מדובר על שטח אש, גם בים וגם באזור הזה, שמורת אש, כן, ומה שאנחנו עברנו כדי שיהיה מלון, שהמלונאות לא תעשה רעש למחנות הצבא, אנחנו התחייבנו שאנחנו לא נעשה רעש, התחייבנו עוד דברים כפלי הצבא, אז בואו נציג את זה בפרופורציות, שהצבא לא גם הסכים שאנחנו נעשה, ולמרות שהשטח היום שהם מגדרים הוא לא שטח שברשותם. הם מגדרים אותו כי זה ככה היה מלפני כן. ויש דו"ח שהם גם עושים דברים לא בשטח שלהם ולא בזכויות שלהם. דרך אגב, התוכנית המחוזית, התוכנית הזאת אושרה בניגוד לעמדת הצבא בוועדה המחוזית. תוכנית המלונאות. קורה לפעמים שמאשרים תוכנית גם כשהצבא מתנגד.

מר שמאי אסיף :

בינתיים הוא רק בעד כל הזמן, הוא לא מתנגד לשום דבר, הוא מסכים אתך, אז אתה נלחם אתו. אני עם הצבא בדרך כלל משתדל לא להילחם.

גב' עדנה :

יש לי רק בקשה לכל המציגים שהם מדברים על תוכניות, פה יש תוכנית, פה אנחנו שומעים על תוכנית, איפה הן? אני חושבת שאת המצע הזה העובדתי של התוכניות הסטטוטוריות או כאלה שנמצאות בתהליך זה א', ב' להביא לדיון קודם כל, אנחנו לא יודעים למה להתייחס.

מר שמאי אסיף :

שאלות?

גב' כרמית פרץ :

אני רוצה שיסבירו לי למה אי אפשר במרינה אשקלון.

מר אורן :

שמאי, אז בכל זאת אני רוצה להשיב. היש פה עניין של קלות ראש של חלק מהאנשים שבאמת לא מסוגלים להבין והם מתייחסים לזה כאל תירוץ. אני רוצה להגיד לכם, שהמקרה היחידי בהיסטוריה של הדיג במדינת ישראל, שבו אגף הדיג נקט יוזמה להפריד בין שטחי דיג, אחרי שמשטרת לכיש פנתה אלינו בבעיה לפתור סכסוכים, היה המקרה של דייגי שקמה. זה המקרה היחידי שבמסגרת רשיונות הדיג, אנחנו נקבנו באזורים שבהם מותר לדייגים להשתמש, מקרה אחד ויחיד, ואין מקרה כזה נוסף. הנושא הזה בא בעקבות מה שצוין פה. יכול להיות שאנשים שלא מעורבים זה נראה להם הזוי, אבל בשטח קיימת מחלוקת מאוד גדולה שבאה לידי ביטוי באלימות מאוד קשה בין שתי הקבוצות האלה, ואם גם אגף הדיג התבקש להתערב וגם משטרת ישראל התבקשה להתערב ואנחנו עכשיו נפר את כל ההפרדה שהייתה לאורך כל השנים בין שתי הקבוצות האלה ונכניס אותם לסיר לחץ משותף, התוצאות שם פשוט יהיו הרוות אסון מבחינת חיי אדם, זה אני אומר לכם בצורה חד משמעית.

מר שמאי אסיף :

תגיד לי, הקונפליקט הזה קיים גם כשהם היו בדוגית?

מר אורן :

כן, בטח.

מר שמאי אסיף :

זה היסטוריה עוד לפני. ז"א זה דבר אחד שההתנתקות לא גרמה לו.

גב' כרמית פרץ :

איפה עובר קו ההפרדה?

מר אורן :

הקו ההפרדה, פחות או יותר, אם נסמן אותו, אפשר לקחת את המסוע כקו הפרדה.

מר שמאי אסיף :

טוב.

נציג מועצה אזורית חוף :
 השמורה הימית מסתיימת כאן, כחצי קילומטר לפני חח"י דרום,
 ובקטע הזה אין שמורה ימית. וזה היה מיועד, אני הייתי מעורב
 בתוכנית הזאת והפרטים שלה וגם התקנון שמאפשר עוד 100 מטר
 באזור זיקים ומעגנה. לא, מדובר פה באזור כן מעגנה לשיט. גם סירות
 ספורט צריך לעגון. זה תכנון שלו.

מר שמאי אסיף :
 אדוני, אצה לך הדרך?

נציג מועצה אזורית חוף :
 לא, לא.

מר שמאי אסיף :
 חשבת, כי לנו יש זמן, כי זו העבודה שלנו, את צודק. חלק מהאנשים
 פה מתנדבים. טוב, עוד שאלות?

מר גידי :
 יש לי 3 שאלות. אני מתייחס לבריכות הדגים. אחת, קודם כל שמענו
 שני נתונים בכמה טון מדובר בייצור בתכנון. 100 או 150? זה לא ברור
 לי. השאלה השניה היא, האם יש לתוכנית או על ידה פוטנציאל
 להרחבת חוות בריכות הדגים? אני אשאל את שלושת השאלות ביחד.
 אוקי, אז השאלה למתכנן, האם יש פוטנציאל להרחבה? ואם אני
 אצטרך להסביר למה אני אסביר.

מר אמירם ברמן :
 אני לא יודע אם אתה מצליח לראות, זה ארט סכימטי של הפרוייקט.
 מה שצבוע בצורה כהה זה השלב הראשון המידי, ומה שלא ממולא,
 בהמשך, זה הפוטנציאל,

מר גידי :
 וזה ה-35 דונם?

מר אמירם ברמן :
 זה ה-25 דונם וזה ה-10 דונם הנוספים.

מר גידי :
 שזה 100 טון או 150?

מר אמירם ברמן :
 בין 100-150.

מר גידי :
 אוקי, ואם אני אומר, שהבנתי שה-100 או 150 טון הם גבוליים מבחינת
 כדאיות, השאלה שלי האם יש פה פוטנציאל להרחבה? מה יקרה בשלב
 הבא?

מר אמירם ברמן :
 אני לא יודע בטונות של דגים. אני יודע שיש לנו כאן פרוייקט אחד
 שהוא קיים, 25 דונם, ויש לו אופציה לעוד 80 אחוז.

מר גידי :

אוקי, בסדר.

מר שמאי אסיף:
מפריע לך הפוטנציאל, גידי?

מר גידי:
אני אסביר בדיון הפנימי למה אם זה לא ברור. השאלה השניה, ידוע לי, ואני מבקש שתענו לי לא בכעס, ידוע לי, שבלי קשר להתנתקות, שנים רבות החוות לא פעלו פשוט, שנים רבות. השאלה שלי, נכון או לא נכון? 7-8 שנים לא עבדתם בכלל? או מה קורה שם?

מר דוד:
קודם כל האינתיפאדה השניה אין ספק שעשתה בנו שמות. היה צווי אלוף לסגירת החווה, זה אחד. החווה עד לצו אלוף עבדה, תופעלה. הייתה בעיה קשה מאוד של מים. בגלל זה השקענו לפני הפינוי 500000 שקל בקידוח נוסף שהביא לנו את התפוקות הנדרשות לחווה. לחווה בסדר גודל של 100-150 טון זה חווה שהיא כלכלית כשלעצמה, היא לא רווחית ברמות שתעשה מזה מיליונים אבל היא רווחית לחלוטין ואפשר לפרנס מחוות מספר משפחות לא קטן. אחד. שניים, לכן גם הקרבה שלנו לחח"י דרום ולמים החמים ולקרבה לים, כל הנושא הזה כדי לנגוס בעלויות ולהעלות את יכולת הרווחיות שלנו ברף אחד למעלה יותר. לעלות מעל נקודת האיזון ברמה כזאת שלא כל טעות הכי קטנה אנחנו נרד מתחת לנקודת האיזון ונתחיל בהפסדים. עכשיו, ד"ר רענן מוכן לענות על כל שאלה.

מר גידי:
אני אגיע לד"ר רענו. המים החמים דווקא מעניינים אותנו. הם לא מופיעים בתוכנית, השימוש במים החמים.

מר אמירם ברמן:
לא, לא, בחוברת הם מוסברים כיתרון נוסף.

מר גידי:
טוב, עכשיו אני באמת מבקש מד"ר רענן שיסביר את נושא הטיפול במים. אחד הנושאים שמעניינים אותנו זה גם השפעה על איכות מי הים, אם ד"ר רענן יכול להסביר.

מר שמאי אסיף:
זה ישנה משהו בין האתרים?

מר גידי:
לא, אבל יש גם חלופת אפס.

ד"ר רענן:
זה כן יכול לשנות. ראשית, לגבי התפוקות שנשאלנו פה קודם, צריך להבין שנושא התפוקות הוא לא תלוי דונמים. אנחנו בשינוי שנמשך בתוספת של אלמנטים לחמצן נוזלי, אני לא אכנס כרגע להוצאה המפורטת, יכולים להעלות את התפוקה של כל קו"ב מים בחווה באופן משמעותי. צריך להבין שאין פה קשר ישיר בין דונמים בשטח פנים של החווה לבין התפוקה סך הכל של החווה. לגבי התוכנית אני אגיד באופן מאוד קצר, אני מקווה שהמסמך שהכנו נמצא אצל הוועדה, אנחנו, אני אגיד את זה כך, ישנם מספר אלמנטים שנמצאים במים שיוצאים מתוך

חוות דגים, אין כאן שום דבר חדש, גם בנושא של מוצקים, שבהם עוסקת התוכנית שהוגשה לפניכם, גם אלמנטים אחרים בתוך הכימיה של המים, ואני הייתי בדיון מקדים עם הצוות של איכות הסביבה, ישנם אלמנטים שהם פטוגניים, ישנם הרבה מאוד אלמנטים שיוצאים מתוך חוות דגים. אנחנו הגשנו תוכנית מאוד מפורטת שעיקרה טיפול במוצקים שיוצאים מתוך החווה הזאת. התוכנית היא ל-100 טון, וכפי שנאמר אפשר להרחיב ולהגיע ל-150 טון ייצור. מדובר באותה תוכנית שמטפלת במוצקים שיוצאים מתוך החווה. אני כן רוצה לומר משהו של פרספקטיבה, וחייבים לציין את זה כאן כי צריך להגיע לאיזושהי החלטה שהיא מעשית, אני מלווה 44 מדגים במדינת ישראל ואני מכיר באופן אישי עוד כ-40 מדגים שזה סך הכל התעשייה, כ-25-27 אלף טון בשנה. צריך לומר שהתוכנית שהוגשה כאן, ואני כמובן אשמח לשמוע הערות, היא מעל ומעבר לנורמה שמאפינת את המדגה, ז"א הטיפול בבוצה שיוצאת בחווה הזאת, אני אומר את זה באופן ברור, זה אלמנט שאיננו נמצא היום במדגה הישראלי. אף אחד לא נדרש לו, אף אחד לא נדרש לבצע אותו מחר בבוקר, לא בעמק בית שאן ששם אני מלווה מדגים ולא במשקי החוף, לא בדגי מאכל, לא בדגי נוי, לא במים מליחים ולא במים מלוחים. מבחינה זאת אני מסיים הוגשה פה תוכנית שהיא בנורמה או בסטנדרט גבוה בהרבה מעל המקובל ובכלל מעל מה שקיים היום לגבי יציאת מים מתוך מדגים אקסטנסיביים או אינטנסיביים. אם תרצו דוגמאות אני אשמח לתת.

מר גידי:

שאלה אחת. אני מבין שחלק מהטיפול יוצר בוצה.

ד"ר רענן:

נכון, הטיפול, עיקרה של המערכת שהוצגה, הטיפול בבוצה, מה שנקרא, אנחנו מדברים על מים שהם מי היציאה, כאשר אנחנו עושים שטיפות בבריכה, אנחנו מטפלים באותו אלמנט של המים.

מר גידי:

אתה חושב שיש פתרון לבוצה?

ד"ר רענן:

במסגרת התוכנית שאני מקווה שנמצאת בפניכם אנחנו מדברים על היקפי בוצה של כטונה וחצי לשבוע. במסגרת התוכנית אנחנו מדברים על סילוק אקטיבי. סילוק אקטיבי של הבוצה מתוך מערכת השיקוע לאתר אחר, על מנת לא להחזיר את הבוצה הזאת לים. זה הפתרון שמוצע.

מר מיכה קליין:

רענן, חסר לי, אתה מדגיש את הבוצה כל הזמן, אני לא בתחום ובכל אופן חסר לי מילה אחת. מה עם המומסים?

ד"ר רענן:

אז אמרתי בתחילת הדברים, אני אחזור על זה. המערכת שהוצגה כאן, וצריך לומר באופן ברור, אמרתי קודם שישנם אלמנטים נוספים של טיפול במים עד למעשה טיפול במים להביא אותם למצב של מי שתייה. אנחנו מדברים, הגדרנו פה סטנדרט או נורמה, אחד אמרתי שהוא בהרבה מעל מה שמקובל בענף הזה, שתיים, מה שאפשרי מבחינה כלכלית לענף הזה. צריך לומר באופן ברור, ניתן להמיס עוד ועוד מערכות,

מר שמאי אסיף :
לא, לא, אבל אתה לא עונה על השאלה, אתה רק מתנצל. בא, תגיד,
נשאלה שאלה פשוטה.

ד"ר רענן :
אוקי, אנחנו איננו מטפלים בפטוגנים שיוצאים מהחוה, אני עונה לך
באופן מאוד ברור. אנחנו איננו מטפלים בחנקות שיוצאות מתוך החוה,
בזרם המים העיקרי, מדובר ברמות נמוכות יחסית של חנקות, אנחנו
מטפלים באותו אלמנט שהוא על פי הערכתי כ-90-85 אחוז מנפח
המרכזי של הבעיה. רק בו אנחנו מטפלים במסגרת התוכנית המוצעת.
אנחנו נשמח לשמוע הערות ומחשבות אחרות.

מר ניר :
יש בארץ עוד מדגה אינטנסיבי עם מערכת פתוחה? בטכנולוגיה הזאת
שהם מדברים קיים עוד דבר כזה?

ד"ר רענן :
אוקי, אז בוא, אני אגדיר את זה באופן ברור. כל המערכות, שים לב,
אני מדגיש, כל המערכות שבהם גדלים דגים במדינת ישראל הן מערכות
או פתוחות או סמי פתוחות, הן בוודאי לא מערכות סגורות. נאמר לי
שבוועדה הזאת הנושא הזה עלה, ואני רוצה להדגיש שמערכות סגורות
זה פסיק קטן, היום 150 טון ייצור בסך הכל מסחרי מתוך המדגה
הישראלית, כל המערכות עובדות על מצב שבו אנחנו מזרימים מים לתוך
הבריכות, אם מקידוחים או מי נחל תנינים או מי נחל נעמן, המים
מוזרמים לתוך המערכות, חלקם מתאדים, חלקם כמובן שוקעים בתוך
הקרקע ורובם מוצאים החוצה לתוך המערכות הטבעיות. צריך לומר
שההתייחסות, אני מדבר על המדגים האינטנסיביים ואני מדבר על
המדגים הסמי אינטנסיביים, כולם עובדים בשיטה הזאת.

מר ניר :
הטכנולוגיה הזאת, מה שהם מציעים קיים בעוד מקום בארץ?

ד"ר רענן :
מה שאנחנו מציעים כאן לא קיים בשום מקום בארץ, מעולם לא נדרש,
אני אומר את זה אפילו יותר,

גב' איריס ספרן :
על איזו טכנולוגיה אתה מדבר כן קיים או לא קיים, על,

דובר :
על הטיפול, בריכות אינטנסיביות, בריכות פתוחות.

גב' איריס ספרן :
לא, הוא ענה לך על משהו אחר לגמרי. הוא התייחס רק...כטכנולוגיה
שונה בשביל אשקלון. לגבי טכנולוגיה של האזנה רציפה, יש בים
התיכון מקום אחד בלבד שהוא...וזה חברת המלח, אין אף הזרמות
בסדרי גודל כאלה כמו שמדובר בים תיכון. ומה שמדובר על אזור
הנעמן, ששואבים מהנעמן ומחזירים לנעמן, אנחנו באופן אישי לא
מטפלים בזה, אני לא יודעת. לפי מה שאני מבינה, ההזרמות הן לא
הזרמות רציפות שם, אולי אני טועה. אנחנו לא מכירים את הנושא הזה
כי זה לא מוזרם לים. אם זה מוזרם לנחל נעמן לפחות על פניו זה היה

צריך להיות תחת צו הרשאה, אבל אני מוכרחה לקשר פה, בכלל כל הנושא של ההזרמות, מה שאנחנו מסתכלים,

גב' עדנה :
רק מי זה אנחנו?

גב' איריס ספרן :
איריס ספרן מ... לחופים למי שלא מכיר. אנחנו גם יושבים בוועדת יועצים של וועדה למתן היתרי הזרמה לים, ובמסגרת הזאת אנחנו חושבים תמיד על חלופות של הזרמה. ז"א היום אנחנו מדברים על איזשהו תהליך בשלב תכנוני, ואנחנו יושבים וחושבים על נושא של אותם מים שמבקשים להזרים אותם לים, והנושא יובא לפני הוועדה למתן היתרים. מה שאני רוצה לומר, שיכול להיווצר מצב, שבו לכאורה תוצג תוכנית בפני הוועדה להיתרים, והוועדה להיתרים, כמו שהוזכר פה, יש חלופות נוספות, שזה על פי חוק, אומר בכל מצב שיש חלופה אחרת אפשרית כמו גידול דגים ללא צורך בהזרמה או כמעט בלא צורך בהזרמה, יבואו ויגידו, לתוכנית מהסוג הזה יש חלופה אחרת. אז צריך לקחת את זה שזה דרישה של חוק, ושתיים נושא של איכויות. יקים מי שיקים מה שיקים, נושא של איכויות, יבוא יום ואולי זה יעלה על הפרק, והאיכויות שיוצגו פה הן לא יהיו מספקות למתן היתר, אז צריך לקחת את זה בחשבון.

מר שמאי אסיף :
בהחלט יכול להיות, ואני בטוח שתעשו את תפקידכם כראוי, ולא תתנו היתרים לאיפה שאתם חושבים שלא צריך לתת היתרים.

גב' איריס ספרן :
לכן אני אומרת שאת הדבר הזה צריך לקחת בחשבון בשלב התכנון, שלא קודם יקימו מערכות ואז אחר כך יבואו לבקש היתר הזרמה, וזו יגידו שבכלל כגל התוכנית היא לא,

ד"ר רענן :
רק לגבי העובדות. כל המדגים שבאזור החוף מזרימים באופן כזה אחר, כמו שהזכרתי, דרך הנעמן או דרך המכלים או דרך התעלות שמנקזות את המוצקים אל הים, ואתם מוזמנים לסיור. אנחנו לא חייבים להסכים. זה המצב בשטח. אני מלווה את האזור הזה כרופא וטרינר, את כל המשקים כבר שנה 15. לגבי מה שהוזכר כאן כאלטרנטיבות, במישור המקצועי אני רוצה שיהיה ברור, מערכות סגורות, זה עתיד התעשייה, אבל צריך לומר, אלה מערכות, ואני חושב שזה גם מקובל פה, אני ישבתי עם גידי בישיבה שלשום, מקובל ההגדרה שאלה מערכות שנמצאות בפיתוח, שלא יהיה בלבול. אנחנו לא מדברים על טכנולוגיה מוכחת, שמדגה אחד,

מר שמאי אסיף :
סגורה ז"א שאין הזרמה שוטפת של,

ד"ר רענן :
כפי שאיריס אמרה לפני. מעט מאוד מים, 3%, 7%, אני עצמי עוסק בפיתוח מערכות כאלה, אלה מערכות שנמצאות בשלב האר. אנד.די, הן בוודאי לא תואמות את הפאזה שכמו שני האנשים האלה נמצאים בהם.

מר שמאי אסיף :

אוקי, תודה. כן, עוד? בבקשה מיכה.

מר מיכה קליין :

שאלה למי שמכיר את השטח. האם מישהו יכול לספר לי, האזור הזה מה דרגת הזיהום שלו כבר, או מחברת חשמל או מהרשות? יכול להיות שאני בא להילחם על דבר שהוא כבר מזוהם לגמרי. כמה האזור הזה, כאזור, ולא המטר המרובע, כמה הים כבר מזוהם בו מהרשות ומחברת חשמל?

גב' איריס ספרן :

בא נגיד ככה. היום, באזור הזה יש, כמו שאתם מכירים, מתקן התפלה של מי ים, שהוא, יש לו טענות מאוד קשות על איכות המים באזור לצורכי שאיבה מהים. עכשיו, יש לנו נתונים של תוכנית .... באזור הזה. ז"א האזור זה אזור שהוא כבר היום סובל. אנחנו לא ,

מר מיכה קליין :

זה עוזר לי בקבלת החלטות, זה הכל.

מר שמאי אסיף :

אילנה, בבקשה.

גב' אילנה :

לגבי הדייגים. העורף הזה שצריך להתארגנות, הרי מדובר פה במחסנים שהדייגים צריכים לצורך התארגנות, לא רק ל... של הסירות. השטח הזה שדרוש למחסנים הוא בכלל נמצא בתוך המעגנות של קצ"א ואשקלון?

מר אמירס ברמן :

שבעה דונם?

גב' אילנה :

שישה, שבעה.

מר אמירס ברמן :

לא, שם לא צריכים את ה... צריכים את המחסנים.

גב' אילנה :

לא, אז אני שואלת אם השטח למחסנים מצוי בחלופה של קצ"א ובחלופה של, ומה הדייגים באשקלון נגיד עושים. לא, אבל המחסנים הם לא רק לצורך הסירות. המחסנים, כמו שאני מבינה, זה גם בתי הקירור של הדגים. אני מדברת על שטח המחסנים. האם בחלופה של אשקלון וקצ"א יש שטח למחסנים?

גב' עדנה :

תשאלי כמה זה.

גב' אילנה :

שישה, שבעה דונם.

מר אמירס ברמן :

אנחנו צריכים שבעה דונם ואני לא ראיתי אותם שם בסיור.

גב' עדנה :

תגידו לי פחות, אבל השאלה אם יש מקום לזה?

מר אמירם ברמן :

לא נראה לי שיש מקום, למרות שלא בדקתי את זה.

מר הלל רשף :

במרינה באשקלון הם לא יקבלו משהו שהוא יותר גדול מארגז כלים נייד.

מר שמאי אסיף :

טוב, נדבר על מרינה אשקלון בדיון הפנימי. יש עוד שאלות? אלה כל השאלות? טוב, אני מודה לכל האורחים.

רלצ/2005095 – בקשה לבניית דירות נופש- הקלה מגובה

בנוכחות:

מר שלומי סער

גב' מאיה

גב' מירי ישראל- עיריית ראשל"צ

מר אמיר חן

מר פיני מלכה

גב' אילנה :

אנחנו נעבור לנושא השביעי בסדר היום. אנחנו בינתיים נפסח על הדיונים העקרוניים שהיו מתוכננים בסעיף 6. ראשון לציון- בקשה לבניית דירות נופש, הקלה מגובה.

מר שמוליק :

מה זה דירות נופש, רק שנדע? כי יש דירות ויש נופש, אבל מה זה דירות נופש?

גב' אילנה :

זו שאלה טובה ואני בטוחה שיסבירו את זה. אנחנו בראשון לציון. טוב, בעצם למה שאני אציג? אולי המתכננים יציגו את המצב הסטטטורי הקיים ואת הבקשה.

מר שלומי :

טוב, שמי שלומי סהר, מנהל אגף רישום ופיקוח בעיריית ראשון לציון. לפני שאדריכלית העיר תציג את הפרוייקט, אנחנו רוצים לציין שמדובר בהקלה במספר הקומות ולא בהקלה בגובה כמו שצינתם עכשיו. אין הגבלה בגובה בתב"ע.

גב' כרמית פרץ :

איך זה קורה? שאין,

מר שמאי אסיף :

חבל, חבל, הדיון לא חשוב כרגע. זה אותו דבר. כן, אבל אם אתם חושבים שזה לא אותו דבר אז תגידו. אז מי מציג? באמת בקיצור נמרץ.

גב' מירי ישראלי :

מאיה תציג בקיצור, ונקודות נוספות,

גב' אילנה :

אני רק אולי, בזמן הזה אני אגיד מה הוועדה הממיינת ביקשה. הבקשה מעלה סוגייה עקרונית בקשר למהות השימוש המלונאי המבוקש ובאשר להשפעתו הפוטנציאלית על המשך פיתוח החוף לאורך החוף בתחום ראשון לציון. לעת הדיון בעירייה תצגנה עיריית ראש"צ ולשכת התכנון המחוזית את מגמות התכנון והפיתוח לאורך חופה של העיר, ובפרט בסביבת המגרש המדובר. נציגת המחוז לא הגיעה,

גב' כרמית פרץ :

שמאי אבל שאלה מקדימה. הנושא הזה נמצא, הגשנו על זה ערר ואחרי שנדחה הערר הוגשה עתירה מנהלית להית משפט. השאלה איך זה,

מר שמאי אסיף :

יש צו? שמונע מאתנו לדון?

מר ניר :

אין, טוב, אחרי זה אולי, זה היה אמור להיות במצגת הקודמת, צריך להגיד שהמדינה, ז"א משרד הפנים, משרד התיירות ומשרד לאיכות הסביבה הצטרפו לעותרת. זו עמדת המדינה. כנגד מה שהם מציעים.

מר שמאי אסיף :

חבר'ה, זה בדיון. בואו תציגו קודם על מה מדובר. אין מניעה לדון, הרי לא מדובר על מה נחליט, ואין מניעה לדון.

גב' מאיה :

אני רק אגיד באופן כללי את הפרטים של הפרוייקט. הפרוייקט הוא דירות נופש באזור שמיועד, על פי תב"ע קיימת, לאמצעי אכסון ורווחה. מדובר בפרוייקט של 12 קומות, 232 יחידות נופש/דיוור, ואנחנו מבקשים הקלה לשלוש קומות. אני אציין עוד, שהבניין הוא מדורג והוסת רחוק יותר מקו הבניין שקיים בתב"ע כדי לאפשר יותר מרווח בטיילת בחוף, ועל חשבון הצמצום הזה אנחנו רוצים להתרחב יותר לגובה, וזה שלוש הקומות שאנחנו מבקשים. וזהו. זה הפרטים העקרוניים.

מר שמאי אסיף :

יש לי קושי להבין את מה שאת אומרת. איזה תסריט אתם רוצים? תראו על התסריט על מה אתם מדברים. איפה התרחקתם, איפה אתם מוסיפים, שנבין.

גב' מאיה :

אפשר להראות את התוכנית של המודל עם התוכנית סביבה, יש פה פירוט של הקווי בניין.

מר ניר :

כן, רק, הממיינת ביקשה לדעת מה תפיסת הפיתוח של ראשל"צ, מגורים או מלונות בעיקר? ומה התפיסה הכוללת לפני הירידה לקווי בניין.

גב' מאיה :
זה לא מתפקידי להציג, ומייד מירי תענה על כל השאלות.

גב' מירי ישראלי :
מירי ישראלי, אדריכלית העיר. המהות של הדיון פה, כפי שהבינותי, זה לא אמור להיות השימושים. אבל באופן כללי הבקשה הזו להיתר היא בהצאם לתוכנית בניין עיר מאושרת מ-1992, שמאפשרת שימושים שונים כגון: בית אבות, אכסון, דירות נופש וכולי. היא מאפשרת הרבה שימושים.

גב' כרמית פרץ :
מה ייעוד השטח?

גב' מירי ישראלי :
כמו שצינתני, זה הייעוד.

מר ניר :
אמצעי אכסון ורווחה. בתי מלון לסוגיהם, בתי הבראה, דירות נופש, בתי אבות, שרותי תיירות ונופש וכולי.

גב' מירי :
עכשיו, מדובר בתא המרכזי, כאן. פה בתצ"א, אם אתם רואים, זה המיקום הזה. והתא המרכזי יש לו חשיבות מיוחדת מעצם היותו במרכז של הטיילת של ראשל"צ. שלושת הגושים האלה הם אותם ייעודים, אותן זכויות. עכשיו, המגרשים האלה הם מגרשים פרטיים, חשוב לציין, וכבר היום יש יוזמות פרטיות למימוש וליישום של התוכניות, חלה איזושהי התעוררות בהתאם לתב"ע בתוקף. הרוחות המנשבות זה הפרוייקט הצפוני בגבול עם בת ים, שם הם מנסים לקדם תוכנית לבית אבות.

גב' עדנה :
היזמים או העירייה?

גב' מירי ישראלי :
יזמים. עכשיו, אנחנו כעירייה מעדיפים פרויקט של דירות נופש, פרויקט שיחיה את החוף, על יזמויות שנושבות כרגע, כמו שאמרתי, של דיור מורחב,

מר שמאי אסיף :
סליחה, מה זה דירות נופש?

גב' מירי ישראלי :
דירות נופש, על הנושא של השימוש עצמו של דירות הנופש אני מעדיפה שהיזם יסביר.

גב' מאיה :
מבחינה תכנונית אני רוצה לענות,

מר שמאי אסיף :

סליחה, את מייצגת כאן את עיריית ראשון? אנחנו שואלים, לא מה שהיזם יספר ויגיד, אנחנו מדברים ען העירייה עכשיו. תגדירי מה זה דירות נופש? מה אתם, כשאתם אומרים, אמרתם דירות נופש או תומכים בדירות נופש, מה אתם אומרים?

גב' מירי ישראלי :

המשמעות של דירות נופש זה דירות קטנות, דירות גודל ממצע של עד כ-50 מטר מרובע, זה אומר פונקציות ציבוריות בבניין שמתאימות לדירות נופש, שאין את זה בבניין, פונקציות של ספא, דירות שנסמכות על עצם היותן על טיילת של חוף הים, דירות שמעשירות מבחינת האיזון ההדדי, מבחינת המבקרים, מבחינת הפיתוח של הטיילת, בד בבד עם פיתוח לביצוע, שאנחנו בימים אלה, היום היא מפותחת רק עד הנקודה הזו ואנחנו פותחים אותה, היא קיימת רק עד הנקודה הזו והיום אנחנו מפתחים אותה עד סוף הטיילת. זה בגדול המהות, ממש לא הכוונה דירות רגילות למשפחות וכדומה. לא זאת הכוונה.

מר מוטי :

אבל משפחה יכולה לגור בה, משפחה רגילה יכולה לגור כל השנה בדירת נופש כזאת. אין מניעה. יש מניעה?

גב' כרמית פרץ :

השאלה אם זוג צעיר בלי ילדים יכול לגור בה כל השנה?

מר ניר :

כולנו היינו במרינה אשקלון וראינו את אותו סיפור.

מר שמאי אסיף :

חבר'ה, רגע, הדברים ברורים. סליחה. אדריכלית העיר, זהו? מישהו מהעירייה עוד רוצה להוסיף משהו?

גב' מירי ישראלי :

אני רוצה עוד נקודה להוסיף. התוכנית הוגשה לנו על ידי היזם כתוכנית בהתאם לתב"ע המאושרת, ז"א 9 קומות למלוא זכויות הבניה על מחצית המגרש שלו, כאשר המחצית השניה זה מגרש במקרה בבעלות העירייה, על החצית שלו, אבל התב"ע אומרת בניין אחד שלם עם קו אפס ביניהם, ז"א פרויקט,

מר שמאי אסיף :

כרגע הבקשה, הבקשה שאתם מביאים כרגע, מהי?

גב' מירי ישראלי :

הבקשה שאנחנו מביאים כרגע זה להוסיף 3 קומות,

מר שמאי אסיף :

לאיזה בניין?

גב' מירי ישראלי :

אנחנו רוצים לשניהם. עכשיו, אנחנו ביקשנו מהיזם,

גב' אילנה :

אבל הבקשה היום היא לא לשניהם. הבקשה שמובאת אלינו היום זה לדרומי.

גב' מירי ישראלי :

נכון, אנחנו, ברמת הכוונות, רוצים לשניהם. אנחנו ביקשנו מהיזם. התוכנית הקודמת שהוא הגיש היא הייתה, נכון, היא תאמה במאה אחוז לתב"ע, וזה, מבחינת קידום התוכנית זה היה הכי קל לקדם אותה, בסמכות מקומית וללא שום וועדה בהתאם לתב"ע הסטטוטורית. קיבלנו בניין מאוד מסיבי, סגור. אנחנו ביקשנו, רצינו לקבל בניין יותר אורירי, במסגרת הזכויות הקיימות,

מר שמאי אסיף :

את יכולה להראות לנו את ההשוואה? אפשר להשוות בין שני הדברים?

גב' מירי ישראלי :

אין לי את הבקשה המקורית שהוא הגיש, אבל אני יכולה להראות את הבניין שהתקבל היום. זה לא הבקשה המקורית. אנחנו, באמצעות השינוי שביקשנו, הצלחנו לקבל, ביקשנו הפרדה בין שני גושי הבניינים על מנת לקבל מעין אשנב לכיוון הים, כאשר הטופוגרפיה היא כזו, שממרחק, ז"א זה הוא חפור ביחס לשכונות שנמצאות פה, רואים את זה פה בתצ"א, זה המגרש, זה הרצועה, אלה שלושת הגושים, התמונה נראית שטוחה אבל החור, המפלס הזה, אנחנו קוראים לו מפלס קרקע עליונה וזה קרקע תחתונה, אנחנו מקבלים מפה פתיחות לכיוון הים וזה בולט. בנוסף הטיילת התחתונה,

מר שמאי אסיף :

עם מרפסות כאלה שעוברות מבניין לבניין? שמחברות את הבניינים? מה זה הקווים האלה?

גב' מירי ישראלי :

לא, זה ממש לא, רואים את זה פה, זה ריק לגמרי.

דוברת :

זה היו קורות שחיברו,

גב' מירי ישראלי :

לא קיבלנו אותם. זה בינוי מנחה, אבל הבקשה שהם מגישים זה בלי,

מר שמאי אסיף :

אז במה הצרתם, מה עשיתם כדי שזה יהיה,

גב' מירי ישראלי :

את זה הצלחנו לקבל. התב"ע משורטטת,

מר שמאי אסיף :

בתבע המקורית יש שני מבנים נפרדים,

גב' מירי ישראלי :

התב"ע המקורית אבל לא התייחסה למימוש של הזכויות בפועל. אם אתה לוקח את הזכויות, אתה ממקם אותם על מספר הקומות, אתה לא מקבל את שני המבנים. והתב"ע אמרה שאפשר קו אפס. אתה לוקח את

הזכויות בתשע קומות אתה מקבל גוש אחד שלם. על מנת לקבל את ההפרדה שמאוד רצינו ולאורר את זה ועל מנת לקבל דירוג כלפי הים וטיילת תחתונה ולהרחיק אותה מהרצועה של החנויות לטיילת התחתונה, להרחיק אותה קצת,

גב' אילנה :

מירי, מה שאת מדברת עכשיו זה לא הבקשה שלכם שמובאת אלינו. זה משהו,

גב' מירי ישראלי :
זה כן.

גב' אילנה :
זה הקלה מגובה.

גב' מירי ישראלי :
הקלה של שלוש קומות לגובה. הסיבות להקלה של שלוש קומות לגובה, שהם פשוט הרימו את הכפפה ועשו לנו תוכנית מתוקנת, זה מהנסיבות שאני מפרטת אותן כעת. התוכנית המקורית, בהתאם לתב"ע הסטטוטורית, קיבלה בניין אחד שלם בגובה של 9 קומות, ללא דירוג, על קו של הטיילת העליונה,

מר שמאי אסיף :
זה הבניין המקורי?

גב' מירי ישראלי :
זה הבניין המתוקן. עכשיו, דבר נוסף, ז"א הפתיחות היא כאן, היא בציר הזה לכיוון של קוטג'ים ולכיוון של רצועה שהיא באמצע של רצועה ירוקה, של שכונת מגורים שפה היא עוד לא קיימת, היום היא כבר קיימת כמעט ברובה, זה הרצועה הירוקה. היה חשוב לנו לקבל את זה.

מר שלומי סהר :
ברשותכם להוסיף עוד דבר בבקשה. בהתייחס לשאלה של דירות נופש, אנחנו בוועדה המקומית, כשדנו בזה, אנחנו הגבלנו את היזם בדירה שתהיה מקסימום 50 מטר מרובע. וזאת כתוצאה, כדי שלא ייוצר מצב של דירות קבע. גם בנושא של דירות הנופש, המלונאות, עיריית ראשל"צ מכשירה 70 דונם עכשיו בימים אלו, והשקיעה מיליוני שקלים לחניה ציבורית במתחם הזה, כדי לממש את הפוטנציאל עם ההשקפה שלנו כעיריית ראשל"צ, הטיילת עצמה, של מלונאות.

מר שמאי אסיף :
איפה מלונאות?

מר שלומי סהר :
בגלל שאנחנו מתעקשים על מלונאות, אנחנו, המדיניות שלנו כעיריית ראשל"צ לראות את שלושת הקוביות הצהובות האלה כאזור מלונאות, אנחנו מכשירים עכשיו 70 דונם. סליחה, לחניה ציבורית.

מר שמאי אסיף :

ז"א במסגרת המדיניות של ראשל"צ לעודד במקום הזה מלונאות, פעם אחת עושים פה דירות ופעם שניה עושים כאן חניה ציבורית בצד. זה הגיוני?

מר שלומי סהר :
דירות נופש, אני אומר עוד הפעם.

גב' מירי ישראלי :
האינטרפטציה של דירות נופש זה אינטרפטציה של אותה אוכלוסייה שמביאה מלונאות, לא הכוונה לדירות רגילות, בפירוש לא. אם היינו עושים דירות רגילות לא היינו עושים דירה ממוצעת 50 מטר מרובי.

גב' כרמית פרץ :
תהיה תחלופה של דיירים, זה יינתן להשכרה מלונאית, מי שירצה יוכל לקבל דירה.

מר גידי :
שתי שאלות. אחת, אני מבין שהדירוג מתחיל, אם אני קלטתי מהר, מתחיל מהקומה התשיעית.

דוברת :
מקומה 5, 6, 7 זה מדורג ואז שמונה ותשע הן הגבוהות.

גב' מירי ישראלי :
פה רואים את זה.

מר גידי :
שאלה שניה, מגרשי החניה גדולים מאחור,

גב' מירי ישראלי :
מגרשי החניה הגדולים מאחור הם לא חלק מהפרוייקט. הפתרונות של החניה של הפרוייקט מקבלים את,

מר גידי :
אז מה היתרון במגרשי חניה מאחור?

גב' מירי ישראלי :
מגרשי חניה מאחור אנחנו עכשיו מנסים לפתח אותם כדי למנף את הפיתוח של כל האזור של חוף הים, כי כל המתחם הזה, במשך יותר מחמש עשרה שנה עומד ולא זה.

מר גידי :
אז רגע, הקרקע של היזומה שלכם עולה?

גב' מירי ישראלי :
כן.

מר גידי :
האם נשקלה אפשרות לעשות איזושהי החלפה ולהשיג את המבנים,

מר שמאי אסיף :
עזוב, לא.

גב' עדנה :

אנחנו ישבנו אתכם בישיבה מקדימה, וועדה ממיינת, גם לפני וועדה הזאת, הצעתם תוכנית שלא באה לידי מימוש, תוכנית אחרת לחוף הזה, שהייתה יזומה על ידי עורך דין שופר, אתם הייתם בכל זאת השתתפתם במהלך, הייתם נוכחים.

מר שמאי :

סליחה, אני לא יודע מתי ישבתם ובאיזו מסגרת.

גב' אילנה :

הייתה התייעצות בעבר, לפני איזה שנה או שנה וחצי, הייתה התייעצות לגבי המקום הזה, על תוכנית על השטח הזה אבל בקונפיגורציה אחרת. ההתייעצות הייתה עם הממיינת ונתנו הנחיות למתכנן איך הממיינת הייתה רוצה לראות את הקשר לחוף וכולי. התוכנית הזאת הציגה תפיסה שונה של אזור החוף, בעיקר היא באה לבטל את החניה הגדולה הזאת שמאחורה, לא הייתי מאמינה שזה 70 דונם, להרחיב את הטיילת, לתת את אותה כמות של זכויות או אפילו יותר. להרחיק את הבינוי מקו המים, לרווח את הטיילת. אנחנו ראינו בתוכנית הרבה דברים טובים מהבחינה הזאת. אני חושבת שמבחינת ראשל"צ. כי הבעיה היא לא עם,

מר שמאי אסיף :

אבל זה לא דיון עכשיו.

גב' אילנה :

סליחה, אנחנו ביקשנו לשמוע את עמדת ראשל"צ. עכשיו, אני מנסה לפתח את הנושא הזה של עיריית ראשל"צ,

מר שמאי אסיף :

לא, אז אומרת לך ראשל"צ שהתוכנית הזאת היא לא רלוונטית כרגע. זה לא משא ומתן אתם כרגע. הם מצויגים, אנחנו שואלים שאלות, אחר כך נדון בינינו.

גב' אילנה :

כן, אבל במסגרת הזו אני רוצה לשאול שאלות. מאחר ולדעתי יש הרבה בעיות עם תוכנית הבינוי, לא תוכנית הבניין, תוכנית הבניין ממצה את מה שהיא יכולה להוציא מתוך הדברים האלה. עכשיו, אני חושבת שלכם כעירייה יש בעיות וזה הודגם בתוכנית הקודמת. נושא של פיתוח החוף, בסך הכל פה אנחנו מקבלים שישה גופים אחידים, כולם יגיעו לאותו גובה, חניה ענקית מאחורה, טיילת יחסית מצומצמת. האם אתם לא חושבים, שאתם בתור עיר, יכולים מהחוף שלכם, שהוא החוף היפה ביותר במחוז תל אביב, בקטע רצועה מהרצליה עד פלמ"חים זה החוף החולי הרחב ביותר עם פוטנציאל הפיתוח הנרחב ביותר, פשוט הפנינה של החוף האזור הזה. האם עיריית ראשון לא רואה את הפוטנציאל האדיר שטמון בו?

מר שמאי אסיף :

כן, תשובה.

גב' מירי ישראלי :

כן, תראה, התוכנית הזאת, אני שוב אומרת, התוכנית שנקבת בה היא לא רלוונטית, יש בה יתרונות ויש בה חסרונות, התוכנית הזו ראשית היא תוכנית סטטוטורית, שנית היא תוכנית שיש בה הרבה יתרונות שהם בוטלו בתוכנית הקודמת מעצם העובדה, פה יש לנו, קודם כל התוכנית הזו היא יצרה מן הפרדה כזו בין אזור של שכונות המגורים לאזור של חוף הים עם כל הפיתוח סביבו, וזה מה שאנחנו רואים את,

גב' עדנה :
הפרדה של החניה.

גב' מירי ישראלי :

עכשיו, החניה הזאת היא חניה מגוננת עם שימושים כאלה ואחרים שמתאימים לחוף ים, של מסחר, של ירידים וכדומה, עם פיתוח של ירידות לטיילות, עם פיתוח של טיילת עליונה וטיילת תחתונה, והתוכנית הזו היא נותנת שלושה גושים, ובין השאר היא אוורירית. התוכנית ההיא, אחד הדברים שלא אהבנו בה זה שהיא קודם כל קירבה בעצם את המגורים עד ממש לקו שאפשר. א'. ב', היא יצרה מן חומה, ממש חומה לים של מגורים, היא לא הייתה וורטיקלית, היא הייתה במקביל לים והיא חסמה לגמרי את הים. אז יש יתרונות ויש חסרונות לכאן ולכאן. אני לא אומרת שהתוכנית הזו היא מושלמת. היא התוכנית הסטטוטורית ואנחנו כן מרוצים ממנה.

גב' עדנה :
אתם מרוצים מהתוכנית הזאת? אתם חושבים שהיא מנצלת,

גב' מירי ישראלי :
כן, בוודאי.

מר שמאי אסיף :

הם מרוצים בתנאי שאפשר יהיה לתת את ההקלה של תוספת הקומות כדי להצר, אני לא יודע מה, לעשות משהו למבנים, עוד לא הבנתי בדיוק מה לשפר, אבל זה הרעיון.

גב' מירי :
פה זה בולט. עכשיו, הפתיחות הזו שקבעתי זה האלמנטים האלה, המעברים האלה כולל ירידות עד לטיילת, עם גינון ועם,

מר שמאי אסיף :

לא, בואי, מה שחשוב לנו כרגע, מה בעצם משפר, יש שאלה אחת שנשאלה להגיד, תשמעו, התוכנית הזאת היא בעייתי כשלעצמה ויש לה בעיות כאלה ואחרות, זה צד אחד של העניין. ונשאלה שאלה מדוע לא אימצתם איזושהי תוכנית אחרת שהיא נראתה הרבה יותר טוב. אז אמרת, התוכנית האחרת יש לה הרבה חסרונות לטעמנו ולכן אנחנו פסלנו אותה וחזרנו בעצם לאפשר במקום הזה לממש את התב"ע הקיימת. עכשיו את אומרת, אנחנו לא מסתפקים בתב"ע הקיימת, אנחנו רוצים גם הקלה לתוספת קומות, וההקלה הזאת, את טוענת, משפרת את המצב ביחס לתב"ע הקיימת, אז בואי תסבירי לנו איך עוד פעם.

גב' מירי :
אני אגיד לך איך. בעצם התשובה קצת נעוצה במשפט שאתה אמרת קודם ובצדק, אז מה שיניתם מפה? התוכנית נעשתה אבל ללא תכנון של

הבניינים עצמם. ההקלה הזאת, הבקשה שעומדת בפניכם, בעצם מאפשרת לנו לקבל את הבינוי שמוצג פה, שהוא בינוי שאנחנו רוצים. ללא ההקלה הזו אנחנו לא נוכל לממש. הכי פשוט, אני שוב חוזרת, להוציא היתר לפי התב"ע הזו, זה בינוי מנחה, אנחנו לא נוכל לממש את האווריריות הזאת.

גב' עדנה :
הבינוי הזה לא מחייב.

גב' מירי ישראלי :
לא מחייב.

מר שמאי אסיף :
ברור. רוצה לשאול את האנשים?

מר יהודה :
אני רוצה לשאול אתכם אם בדקתם קווי גובה מבחינת טיסות, גם של נתב"ג וגם של פלמ"חים?

גב' מירי ישראלי :
כן, אין פה,

מר שמאי אסיף :
לא, לא, אני מציע לא להיכנס לזה, זה בדיון אחר כך,

גב' מאיה :
יש לנו אישור של צה"ל לגובה,

מר יהודה :
בסדר, זה מה ששאלתי, קיבלתי תשובה.

מר ניר :
אני רוצה פשוט לנסות להבין את עמדת העירייה, כי זה נראה לי דבר חשוב. אני מבין שהעירייה הוציאה פה מכרזים למלונאות בעבר, למגרשים האלו.

גב' מירי ישראלי :
אני פשוט חדשה,

מר ניר :
שלושה מכרזים למלונאות.

גב' מירי ישראלי :
או דירות נופש. המכרזים היו בהתאם לשימושים המותרים בתב"ע.

מר ניר :
בוועדת הערר בפירוש כתוב שאתם יזמתם שלושה מכרזים למלונאות. לא נצליח אז אנחנו עוברים למגורים. חשבתם על הקונפליקט?

מר שמאי אסיף :
סליחה, רגע, אתה שאלת שאלה? תשאל את כל הפרוס, אחר כך תענו.

מר ניר :

הנושא של דירות נופש, בואו לא ניתמם, יש לנו כבר אלפים כאלה. השאלה האם זה יעמוד להשכרה או שזה יהיה לבעלות פרטית?

גבי מירי ישראלי :

להשכרה מלונאית.

מר אמיר :

אנחנו רוצים להסביר. אי קוראים לי אמיר חן, נעים מאוד, ומה לעשות, אני עורך דין ולא אדריכל, ואני מייצג פה את היזם. אנחנו גם מטפלים בהליך המשפטי שלצערנו הוא נכפה עלינו ושבינתיים אנחנו זוכים בו בוועדת ערר. לגבי הנושא של דירות נופש אני רוצה להבהיר, יהיה פה פול מלונאי לפי בחירה של בעל דירת הנופש. יש איזה צרפתי שקנה את דירת הנופש הזאת וירצה להקטין את הוצאותיו וכנראה זה מה שיהיה, יעמיד אותה לפול מלונאי ואותה חברת ניהול מלונאית שתנהל את הדבר זהה, תוכל להעמיד את זה, כשאתה תבוא, תוכל לסגור. אני אומר בצורה הכי מפורשת. הפול המלונאי יהיה לבחירת הקונה, הוא לא חובה על הקונה, אלא אם כן בית המשפט. עד היום אף אחד לא מחייב אותנו, וועדת ערר זה עלה בפניה והחליטה לא לחייב אותנו. היא קיבלה את עמדתנו ולא את העמדה הזאת, שאנחנו מכבדים אותה אגב, אבל לא קיבלו אותה. אז יש פה את כל האלמנטים של דירות נופש, כפי שיש בפסיקה, כולל בפסיקה בחו"ל אגב, אנחנו עשינו הרבה שיעורי בית כאן, הדירות הן דירות של 50 מטר, אין פה שירותים מוניציפליים, לא בתי"ס, לא גנים, לא שום דבר שנותן תמיכה לפרוייקט של מגורים, יש פה שירותים ציבוריים בתוך הפרוייקט שאין בבית מגורים, כמו בריכות וספא בהיקף גדול, נכון שיש בתי מגורים שיש אבל לא בהיקפים כאלה. ומה לעשות, חברים, יש פה תב"ע מ-92, זה קרקע פרטית שלי, מותר לי להקים פה בית אבות, יהיה לך יותר טוב? אני רוצה לעשות דירות נופש, אני מעריך אגב שחלק גדול מהדירות יהיה בפול מניסיון מפרוייקטים קודמים. אבל, חברים, תמ"א 13 לא חלה פה, כך קבעה וועדת ערר, הפרוייקט הזה 250 מטר מהים, ובואו נזכור בשביל מה אנחנו פה. אנחנו מכבדים את הוועדה פה, אנחנו יודעים שהיא עושה עבודה חשובה, אבל פה אנחנו באים רק בשביל דבר אחד. גם כאן רבותיי, אנחנו נמצאים פה בתוך, בתחום מה שנקרא בחוק, הסביבה החופית, לא בתחום החוף עצמו, אנחנו 250 מטר מהים, וכל מה שאנחנו מבקשים, אנחנו גם לא מבקשים הקלה לגובה, שלא יהיו אי הבנות כאן, אנחנו, לפי התב"ע הקיימת, תרצו אני אוציא חוות דעת משפטית, אנחנו לפי התב"ע הקיימת יכולים להקים בניין איזה גובה שאנחנו רוצים. אנחנו יכולים לעשות לופטים עם מטר'ז כפול לגובה, אין מניעה בתב"ע לדבר זהה, אני אומר את זה בכל האחריות. מה שמבקשים, באה העירייה, במקום שנבנה קוביה כמו חוף כרמל שיושבת לה וחוסמת, באב העירייה, אנחנו מפסידים מזה, לנו זה לקח שנה וחצי של תכנונים, אדריכלים עולים כסף, זמן עולה כסף, העירייה באה וביקשה לעשות תכנון יותר טוב, יותר משובח לטובת העיר, שיהיה פתוח וכולי. מה שמבקשים פה זה שלוש קומות. אגב, אני יכול להיכנס פה לטיעון מפורט אבל יש לי הרגשה שאתם לאט רוצים לשמוע את זה עכשיו. לפי דעתי, מאחר ש-א', לא מדובר פה בהקלה לגובה, אני לא חושב שיש פה סמכות לדון בעניין הזה. אני חושב שכל הדיון בטעות יסודו, אבל אני לא רוצה להיות הבחור הרע. אבל אם יש פה יועץ משפטי אנא תבדוק את העניין. ואמירת סיום, שגם אותה אני יכול לפרט ארוכות, כי כבר טענתי בעניין הזה בוועדת ערר והצלחתי, זה שאי אפשר להכניס פה בדיון הזה, גם אם זה חשוב לכם, בדלת האחורית את הנושא של

השימושים. אנחנו בסך הכל רוצים עוד שלוש קומות בלי הקלה לגובה. זה הכל. אי אפשר על הדבר הזה עכשיו להכניס את כל השאלות של פול מלונאי כן או לא. זה יש בית משפט, מה שהוא יחליט אתה תכבד ואני יכבד.

מר פיני :

עוד משפט אחד להשלים את מה שאמיר אמר. לי קוראים פיני מלכה ואני הבעלים של חברת מעוז דניאל. אנחנו כבר ארבע שנים בבעיה, כל יום זה עולה כסף. להשלים את מה שאמיר אומר, אנחנו מבקשים תוספת של שלוש קומות, וזה לא משנה השימוש, לא משנה לבינוי כהוא זה. אם בית המשפט יחליט שצריך לעשות 50% פול אנחנו לא משנים את הבינוי. הבינוי יישאר אותו בינוי. אין שום קשר בין מה שקורה בבית משפט לעניין שאנחנו מבקשים עכשיו. אני מוכן להצהיר פה היום, שאם אנחנו נשנה את הבינוי, אנחנו מוכנים להצהיר שנחזור לפה לאישור שלכם.

מר ניר מפאי :

כי זה עלה בממיינת, הם טענו שזה עומד בתקנים הפיזיים, כי השאלה, זה עירוב בין השימושים לבינוי, שזה עומד בתקנים הפיזיים של משרד התיירות, כולל שעוני חשמל, כולל הפרדת שעונים. זה מה שאמרו לנו. לא הבנתי מכרמית שזה תואם אתם. רציתי לדעת אם באמת,

מר אמיר :

תב"ע לא דורשת תיאום עם משרד התיירות.

מר שמאי אסיף :

ניר, אתה שאלת, אתה אמרת שאמרו לנו שזה עומד בתקנים הפיזיים. שאלת אותם האם זה באמת עומד בתקנים הפיזיים. אומרים לך שזה לא דורש שיעמוד בתקנים פיסיים. אני מבין מזה שזה לא עומד בתקנים הפיזיים. פשוט ולעניין, בבקשה.

דובר :

משהו עקרוני, דרור עזרא, מפלגת הירוקים, משהו עקרוני לגבי דירות נופש. חוק שמירת סביבה חופית, מטרה מספר 2 שלו אומר, שמירה על החוף למען הנאת הציבור. במקרה של שימוש לדירת נופש יש בעייתיות עם העניין הזה של הנאת הציבור. דירת הנופש היא קניין פרטי ואין בה אפשרות של הנאת הציבור. וכפי שאני רואה פה, אין פה, בשימושים שיש בסביבה החופית, אין להם שימושי תיירות לראשל"צ. יש להם את השימוש המעורב הזה שהיא דיברה עליו, אכסון, משהו כזה. ובמקרה הזה השימוש של דירות נופש יגזול את הנאת הציבור,

מר שמאי אסיף :

ברור. תודה. מישהו עוד רוצה לשאול שאלות. טוב, אני מודה לאורחים.

בנוכחות:

גב' יולי

מר דוב ברקאי

גב' אורית לפרוגירי- נציגת וועדה מחוזית

מר שמעון ליגור

גב' אילנה:

כולם נמצאים פה מנמל חיפה? בסדר. חלק ביס. כן. אנחנו מדברים על תוכנית מפורטת שהיא תוצר של תמ"א לנמל חיפה שקוראים לה תמ"א 13/ב'1/א' או בלי ה-א'. התמ"א ביקשה להכין תוכנית מפורטת לנושא של המבנים ושל המתקנים על הרציף, וזאת התוכנית שלפנינו.

גב' עדנה:

זה היה בממינת?

גב' אילנה:

לא, זה לא היה בממינת מכיוון שיש פה דחיפות של הנושא הזה. הוא הועלה מחוץ לממינת ישירות למליאה, את צודקת. טוב, תציגו אתם את הדברים. מי מציג?

גב' יולי:

יולי ביטנדר מעורכי התוכנית. התב"ע הזאת באמת נשענת על תמ"א 13, שבעצם היא קבעה את התחומים ואת השטחים של ייבוש הים באזור הזה, והתב"ע הזאת באה לקבוע שימושים ומבנים בקטע המיובש. בעצם היא באה לקבוע איזושהי מסגרת תכנונית שתקבע מה יהיו השטחים, מה יהיו השימושים במבנים בכל האזור הזה. היא מחולקת לשטחי ים. יש פה שטחי ים נקבעים על פי תמ"א 13, שקובעים אזור של מעגנה ושיט של ספינות, ושטחים תפעוליים שצריכים בשביל להפעיל את כל השטח הזה, שבעצם כוללים: שטחי אחסנה ושטחי פריקה והורדה לאוניות, שקובעים את כל מבנה השנאות ואת כל המבנים ההנדסיים שנדרשים לצורך זה, ושקובעים גם את השטחים שנמצאים כאן, של השער, שכוללים את כל מבני הבקרה והמשרדים והכניסה למתחם. התב"ע הזאת קובעת את השטחים של המבנים האלה. המבנים מסומנים כאן בחום. זה כל אותם מבנים שנדרשים כדי להפעיל את המסוף.

גב' אילנה:

תסבירי לנו רק מה ההבדל בין הוורוד לצהוב מבחינת הרציפים?

גב' יולי ביטנדר:

הכתום הכהה הוא בעצם התחום של מתחם המסוף והצהוב הבהיר יותר הוא המתחם של השער, וזה פשוט שטח הרציף.

מר דב ברקאי:

שטח הרציף זה השטח התפעולי העיקרי של המסוף, שבו בעצם עוברים הגורמים שפורקים וטוענים את האוניות. והם עוברים לשלושת

האזורים שבתכלת פה, שזה אזור הערוגות, שבהם מאכסנים את המכולות, וגם כשפורקים אותם אוניות הם מועברים לכאן לאכסון.

מר גידי :

אין פריקה ברציף המזרחי?

מר דב ברקאי :

לא, זה בעצם קיר סוגר, ז"א זה קיר זמני שאמור להיות לשלב ב' בעתיד. הוא לא רציף תכנוני אין פה גם עומק מים. אין פה גם עומק תפעולי של הרציף. פה יש עומס תפעולי מלא לאורך כל האורך של 15.5 מטר שמיועד לאוניות.

גב' אילנה :

תזכיר ההשפעה לסביבה היו לו המלצות בפרק ה'. איך יושמו ההמלצות. ההמלצות דיברו על שטחי שטיפה, מי הנגר, הדברים כבר נעשו, כלולים?

גב' יולי ביטנדר :

זה מוטמע בהוראות התוכנית.

גב' אילנה :

אוקי, שאלות. כן, גידי.

מר גידי :

אין לנו בעיה, הדברים האלה שהזכרת עכשיו. נושא הניקוז והביוב הם נכללו בהוראות התוכנית. יש לנו שתי הסתייגויות. אחת, שהשימוש בערוגת חומרים מסוכנים יותר רק אחרי שייגמר סקר הסיכונים, ושתיים, שלא יהיה ברציף הזה פריקת צובר.

מר דב ברקאי :

זה מיועד אך ורק למכולות. בכל מקרה, פה יש מה שאנחנו קוראים לזה ניקוז אחורי שנדרש בשעתו לטפל בנושא צובר במידה וכאשר יהיה בעתיד. אין פה שימושים היום לצובר.

גב' אילנה :

אוקי, והוועדה המחוזית את יכולה להתייחס?

גב' אורית- נציגת וועדה מחוזית :

כן, רק הוראה. רק לתקן כאן. ההוראות של התוכנית הזאת, במסגרת התוכנית הזו לא ניתן להפעיל את הנמל בכלל. כאשר התוכנית הזאת נשלחה להפקדה, הנמל היה מחויב להגיש לנו תוכנית שהיא התוכנית שתאפשר את הפעלת הנמל, שעוסקת בחומרים המסוכנים ומחויבת בתזכיר השפעה לסביבה ובסקר סיכונים. אתמול היה אצלנו דיון בתוכנית שזה היה דיון למתן תוקף, שבא וביקש להקל מההוראה הזאת של התוכנית המופקדת, שאומרת שלא ניתן בכלל להפעיל את הנמל עד לאחר אישור התוכנית של החומרים המסוכנים. במסגרת הוועדה אתמול התקבלה הקלה שתהיה זכות לוועדה המחוזית לדון בהפעלה הנמל לאחר הפקדת התוכנית של החומרים המסוכנים. ז"א שסקר הסיכונים, במסגרת תזכיר ההשפעה על הסביבה, כבר יהיה מופקד,

גב' אילנה :

אבל חומרים מסוכנים לא, בינתיים לא יעברו פה עד גמר הסקר,

גב' אורית- נציגת וועדה מחוזית :
 בינתיים לא יעבור, בינתיים לא ניתן להפעיל בכלל את הנמל הזה.

גב' אילנה :
 לא, אבל נגיד אחרי ההקלה הזאת שאת מדברת עליה יוכלו להטעין,
 לקבל סחורות וכולי, אבל שאין בהם חומרים מסוכנים.

גב' אורית- נציגת וועדה מחוזית :
 זה לא נאמר.

דובר :
 אין אפשרות כזאת.

גב' אילנה :
 אז אני לא מבינה מה ההפרדה הזאת בין החומרים המסוכנים והלא
 מסוכנים.

מר שמעון ליגור :
 או שיש טעינה ופריקה או שאין טעינה ופריקה. כל אוניית מכולות
 שמגיעה יש עליה מכולות עם חומרים מסוכנים שהיא פורקת והיא גם
 טוענת. החומרים המסוכנים, המגבלה הזאת למעשה מגבילה את
 השימוש של כל המסוף, לא רק את החומרים המסוכנים.

גב' אילנה :
 אתם הבנתם? כי אני לא כל כך הבנתי.

מר רוני :
 הוא אומר, אין מצב כזה שאת אומרת אין פה פריקה של חומרים
 מסוכנים,

גב' אילנה :
 אוקי, אבל אתם בוועדה המחוזית עשיתם הפרדה בין החומרים
 המסוכנים ובין שאר החומרים.

גב' אורית- נציגת וועדה מחוזית :
 לא. רגע. מהתחלה. התוכנית, כשהיא הוגשה לנו בהתחלה, כללה
 תוכנית עם חומרים מסוכנים לצורך הפעלת הנמל החדש. דן נמל ואמר
 שבמסגרת, יש לו אנשים בשטח, כבר מייבשים את הנמל, הוא צריך
 להקים איזושהי תשתית לצורך הפעלת הנמל, שהיא כוללת מבנים והיא
 כוללת את התשתית של הערוגות.

מר דב ברקאי :
 אולי אני אתן איזושהו הסבר. אישור ההפקדה של התב"ע בעצם יאפשר
 לנו דבר שאנחנו לא יכולים לעשות אותו היום. היום יש לנו היתר בניה
 לבנות את כל המסוף עד למפלס של הכבישים פה. המבנים, אין לנו
 היתר בניה היום. כדי לבנות את המבנים, שהם בעיקר מבנים תפעוליים
 של תחנות השנאה, שיאפשרו להכניס פה חשמל למסוף הזה, אנחנו
 צריכים אישור של הפקדה. זה יאפשר לנו היום לקבל היתרי בניה
 לבניית אותם מבנים, שנוכל להריץ את נושא התשתיות בלי שום קשר
 להפעלת המסוף עדיין. ברגע שסקר הסיכונים יסתיים ויופקד, אז
 יישקל הנושא הזה לגבי האפשרות של כבר הפעלת המסוף. יעד שלנו,

הפעלת המסוף ביולי 2008. ז"א אם עד סוף השנה, זה הצפי שאנחנו נסגור את הנושא הזה של סקר הסיכונים, ואישור החלק השני, אז יהיה אפשר גם להשתמש במסוף כשנגיע לסיים, אבל עד אז תהיה לנו אפשרות לבנות את המבנים במסוף, לקבל היתרי בניה לבניית המבנים.

מר שמוליק גרבר :
אני רוצה להשלים. רק שניה. אני רוצה להסביר. אנחנו לא הפרדנו בין חומרים מסוכנים ולא מסוכנים. הפרדנו בין הקמה ובין תפעול. ההחלטה היום נחוצה לנו כדי לאפשר את ההקמה. עד לתפעול יש להם עוד מספיק מטלות, ואנחנו כמובן לא נאפשר את הטיפול עד שהמטלות האלה לא יושלמו.

מר ניר :
ללא קשר לתוכנית הספציפית הזאת, בעצם נאמרו פה דברים, שברגע שתוכנית מופקדת מוציאים היתרי בניה על סמך הפקדה. על מה זה מבוסס?

גב' אילנה :
יש אפשרות חוקית כזאת אבל במחוז חיפה הם עושים את זה לעיתים קרובות יותר.

גב' אורית- נציגת וועדה מחוזית :
לפי תוכנית מופקדת,

גב' אילנה :
תוכנית מופקדת שאינה משנה תוכנית קודמת, ען אותם ייעודים. יש אפשרות חוקית כזאת.

מר ניר :
זו סיטואציה מיוחדת? ז"א, זה לא נורמה בכל מצב של הפקדה.

גב' אורית- נציגת וועדה מחוזית :
זה בחוק, זה לא נורמה. תראה, מה היה המוטו של התוכנית? כאשר באו עם התוכנית הזאת, אנחנו חשבנו שהכל הולך ביחד בתוכנית אחת, מה שהיה מאוד חשוב זה שמישהו ירים את הכפפה ויעשה סקר סיכונים. מאחר ולא היה מי שיעשה את הסקר, לא נעשה סקר סיכונים מאז הרבה מאוד שנים, ולמעשה כל העיר התחתית, שזה עד השוליים של הדר הכרמל, לא ניתן לפיתוח בגלל החומרים המסוכנים ורדיוס ההשפעה שלהם על העיר. מישהו היה צריך להרים את הכפפה ולעשות את סקר הסיכונים. הוועדה לא רצתה לתת לתוכנית להתקדם, ואז בא הנמל ואמר, תשמעו, רק לצורך הקמת הנמל אנחנו צריכים, עד להפעלה יש עוד פרק זמן מאוד ארוך. אמרה הוועדה, אוקי, אנחנו נפריד את התוכנית הזאת לשתי תוכניות, אבל הנמל לא מוכן לפעול עד אשר לא ייגמר הנושא של סקר הסיכונים, שממנו יוסקו מסקנות שיגידו השלכה לגבי פיתוח העיר והדר בכללותה. היום יש כמה פרויקטים בעיר התחתית שמוקפאים אצלנו ולא מקודמים בגלל הנושא של הברום שמאוכסן מתחת למשרדי הממשלה, בגלל הנושא של פריקה של חומרים מסוכנים נוספים,

מר ניר :
השאלה שלי היא לא הייתה ברמה אם הפרוייקט הזה חשוב או לא חשוב. מבחינה סטטוטורית, ההליך הזה של הוצאה,

דוברת :

יש אפשרות, לפי סעיף 97 זה אפשרי. בסופו של דבר, גם ההקלה שוועדה המחוזית אתמול החליטה לתת זאת הקלה שאולי אם היא תבוא לידי משמעות, זה סדר גודל של חודשיים שלושה.

גב' אילנה :

לשאלתך, יש אפשרות חוקית כזאת, לפי סעיף 97.

מר גדי :

אני מבין שלא יהיה,

גב' אורית- נציגת וועדה מחוזית :
אישור שלכם על התזכיר והסקר,

מר גידי :

אוקי, ושתיים אני רוצה שלא יהיה פריקת צובר.

גב' אילנה :

יש עוד שאלות לחברים?

מר רוני :

יש קטע שכן מתאים, הוא לא מיועד כרגע אבל זה יכול להיות אופציה בהמשך שם.

מר גידי :

זה תלוי.

גב' אילנה :

יש לכם עוד שאלות? טוב, תודה.